Biblioteca Jud. Hunedoara Deva
SALA DE LECTURA

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXXVII, SERIA II, Nr. 10 124

6 PAGINI 30 BANI

LUNI 14 DECEMBRIE 1981

PERMANENTA ACTUALITATE A SPIRITULUI REVOLUȚIONAR

PROMOVAREA NOULUI ÎN TOATE DOMENIILE DE ACTIVITATE – SARCINĂ MAJORĂ A TINERILOR DIN CERCETARE, PRODUCȚIE, ÎNVĂȚĂMÎNT

În acest cincinal — ne-a reamintit tovarășul Nicolae Ceaușescu de la inalta tribună a Plenarei comune a C.C. al P.C.R. și a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale — accentul se va pune pe folosirea intensivă a capacităților productive existente, pe sporirea producției acestora, cu alte cuvinte, pe aspectul calitativ al activității în toate domeniile. În modul cel mai firesc, dintr-un asemenea program **— de ridicare a nivelului calitativ și tehnic al producției —** decurg sarcini de majoră răspundere pentru știință, pentru toți cei care o slujesc. Dealtfel, secretarul general al partidului a subliniat cu claritate in cuvintarea amintită **că îndeplinirea planului anului pe care-l incepem in curind, ca și a întregului cincinal, depind in modul cel mai direct de contribuția sporită pe care trebuie să și-o aducă știința, tehnologia la rezolvarea tuturor problemelor cu care se confruntă diferitele ramuri ale economiei.** Agricultura, de pildă, sector aflat în plină transformare revoluționară, așteaptă din partea specialiștilor din institutele de cercetare și stațiuni experimentale soiuri noi și eficiente de plante, animale, de productivitate înaltă, aplicarea neintîrziată a unor tehnologii moderne, capabile să asigure producțiile superioare așteptate. Un alt aspect la ordinea zilei în agricultură — mecanizarea tuturor lucrărilor — trebuie să fie înscris la loc de frunte în planurile cercetătorilor — datori să ofere oamenilor muncii de pe ogoare mașinile specializate de care aceștia au nevoie pentru a obține producții sporite de cereale, animale, legume, fructe. Industria — sector de maximă importanță al economiei naționale — așteaptă de la știință, în primul rînd, materii prime și materiale, necesare dezvoltării sale actuale. Cercetătorii din domeniul geologiei și geodeziei, al mineritului și petrolului trebuie să-și amplifice lucrările în vederea descoperirii de noi surse de materii prime, în vederea valorificării superioare a tuturor bogățiilor subteranului. Oamenii de știință care lucrează în chimie și metalurgie, în mecanică, electronică și automatizări, în energetică etc., sînt chemați să-și aducă o contribuție sporită la utilizarea cit mai eficientă a materiilor prime autohtone, să depună toate eforturile pentru a conduce, prin cercetările lor, la economisirea tot mai pronunțată a combustibililor, energiei, materialelor. Industria așteaptă, totodată, din partea științei introducerea rapidă în fabricație a unor mașini și utilaje noi, competitive cu cele mai bune existente pe plan mondial.

Citeva îndemnuri **— să se acționeze rapid** pentru perfecționarea tehnologiilor sau pentru introducerea în producție a unor produse noi, **să se acționeze într-o deplină unitate** între specialiști pentru soluționarea urgentă a planurilor de cercetare — revin mereu, într-o repetiție încărcată de semnificații, în capitolul privitor la creșterea rolului și contribuției științei la dezvoltarea socială. Într-adevăr, rapiditatea cu care trebuie să se acționeze în cercetare este una dintre căile cele mai directe ale progresului. În această lume dominată de viteză, mai ales în domeniul științei și al tehnologiei, iuțeala cu care se finalizează o cercetare, promptitudinea cu care concluziile ei sînt puse la îndemîna producției, constituie caracteristici definitorii pentru calitatea muncii științifice. Nu este prima dată cind ni se atrage atenția asupra necesității scurtării intervalului cercetare-producție, asupra importanței eliminării timpilor morți — rezultați, de cele mai multe ori, din comoditate, indiferență și birocrație. Soluția se găsește evident în conștientizarea oamenilor de știință, ca și a celor din producție, asupra rolului de maximă importanță ce le revine în realizarea planurilor țării, în considerarea muncii științifice ca o activitate deschisă tuturor și în formarea profesională și morală a noii generații de specialiști. Să ne oprim asupra acestor ultime aspecte. Îndemnul repetat al secretarului general al partidului de a se acționa unit, cu toate forțele din producție, cercetare și învățămînt — permite accesul larg la știință și colaborarea neîngrădită a tuturor celor preocupați de descoperirea și aplicarea noului în domeniile în care muncesc. Știința nu mai este de mult o activitate de elită, la dezvoltarea ei contribuie, de ani și ani de zile, confirmînd valoarea acestei noi concepții — elevi, studenți, tineri muncitori, maiștri, cadre didactice, specialiști din producție, din proiectare. Colaborarea aceasta directă, nu numai recomandată, dar și facilitată de legi și hotărîri de partid, n-a întîrziat să-și arate roadele. Roade importante nu numai sub aspectul valorii imediate reprezentate de tehnologiile sau utilajele create prin colaborare, ci și sub cel, poate chiar mai remarcabil, al formării unor tinere cadre cu mintea și sufletul deschise spre nou. Copilul crescut încă din școală în cultul noului, al muncii, înțeles ca un continuu proces creator, are toate șansele să devină un specialist receptiv la tehnologii noi, la produse noi, apt să aducă îmbunătățiri muncii sale, utilajelor și aparatelor de care se servește. Adevărul că munca de cercetare este o continuă luptă cu legile științei, cu timpul și (nu în cele din urmă) cu rutina și cu birocrația își găsește cel mai exact răspuns în construirea întregului proces instructiv-educativ pe principiul integrării învățămîntului cu producția și cu cercetarea. Oamenii deprinși de la cea mai fragedă vîrstă să învețe muncind și cercetînd, să-și vadă aplicate soluțiile științifice, să colaboreze cu specialiști din alte domenii, vor fi cei mai în măsură să ducă la îndeplinire sarcinile de majoră răspundere încredințate științei și tehnicii de partid.

Un rol important în educarea tinerilor în spiritul noului, al luptei împotriva a tot ce este învechit îl au organizațiile revoluționare de copii și tineret, asociațiile studenților comuniști. În contextul noilor sarcini trasate de partid cercetării științifice și tehnologiei, cercurile de creație tehnico-științifică din școli, facultăți, unități economice, toate celelalte activități, reunite sub egida amplei mișcări „Știință — tehnică — producție", sînt datoare să-și ridice nivelul preocupărilor, să cuprindă în programele lor teme de importanță majoră pentru viața practică, să lărgească aria de cuprindere a tinerilor antrenați în munca de cercetare, să-i ajute pe aceștia să se perfecționeze continuu, să fie mereu în pas cu cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii.

MONICA ZVIRJINSCHI

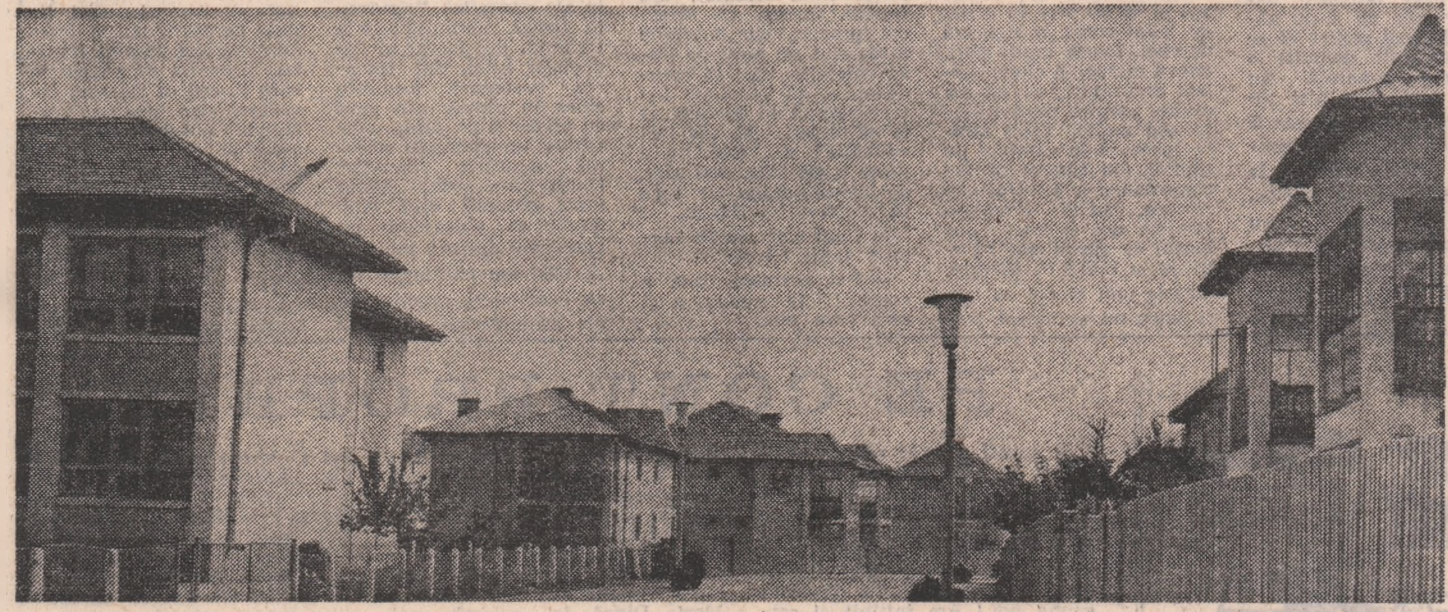

Noua imagine a comunei Scornicești

TINERII ÎN FORUMURILE DEMOCRAȚIEI MUNCITOREȘTI

PREZENȚĂ ACTIVĂ, RESPONSABILĂ

În momentul de față, viața politică a țării este marcată de un moment menit a avea implicații profunde asupra întregii activități economico-sociale. Este vorba despre desfășurarea conferințelor reprezentanților oamenilor muncii pe județe și pe municipiul București, prilej cu care va avea loc constituirea consiliilor oamenilor muncii la nivelul unităților administrativ-teritoriale respective.

Semnificația aparte a evenimentului este conferită atît de momentul în care se desfășoară, cît mai ales de problematica înscrisă pe ordinea de zi. După cum se știe, momentul este dat de faptul că el urmează după o perioadă extrem de scurtă care a trecut de la recenta Plenară comună a C.C. al P.C.R. și a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice Sociale, al cărei punct culminant a fost strălucita Expunere ținută de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu privire la aspectele esențiale, de stringentă actualitate, care ilustrează construcția socialistă a României. Firesc, problemele abordate de secretarul general al partidului la Plenara comună vor ocupa locul central în dezbaterile conferințelor, vizînd ca obiectiv prioritar găsirea soluțiilor corespunzătoare la problemele încă nerezolvate ori ridicarea soluțiilor deja date la cote mai înalte de eficiență și calitate. În același timp, evenimentul se înscrie ca un punct marcant în procesul larg, consecvent susținut de partid de adîncire a democrației muncitorești, în contextul realizării autoconducerii muncitorești și autogestiunii economico-financiare.

Fără îndoială, răspunderea cu care sînt investiți participanții la conferințele reprezentanților oamenilor muncii este cu totul excepțională. Ne aflăm, după cum se știe, la sfîrșitul primului an al cincinalului și începutul celui de-al doilea. Prilej de bilanț și de așezare a unor temelii trainice pentru viitor. Datele acestui bilanț sînt cunoscute, au fost înfățișate cu claritate și răspicat de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la recenta Plenară. Așa cum s-a spus, avem în toate domeniile rezultate bune, dar în același timp în multe domenii se manifestă grave neajunsuri, neîmpliniri care au diminuat nivelul realizării indicatorilor de plan. În explicarea acestei realități, tovarășul Nicolae Ceaușescu a insistat asupra faptului că ea se datorează într-o mare măsură deficiențelor de organizare și conducere a muncii, nevalorificării corespunzătoare a resurselor materiale și umane de care dispunem, abaterilor de la ordinea și disciplina necesară la locul de muncă, pasivitatea față de vechi, nepromovarea fermă și permanentă a noului, nerespectarea deplină a noului mecanism economico-financiar. Or, toate aceste probleme își găsesc reflexul și în unele deficiențe de funcționare practică a unor elemente ale largului sistem democratic instituit în țara noastră de către partid, la inițiativa secretarului său general. Tocmai în întîmpinarea acestui imperativ atît de insistent și pe bună dreptate evocat de tovarășul Nicolae Ceaușescu vine hotărîrea adoptată pentru organizarea conferințelor reprezentanților oamenilor muncii în această perioadă.

Se înțelege, avînd în vedere rolul ce urmează a reveni consiliilor oamenilor muncii pe județe și municipiul București, atenția principală va trebui să fie consacrată înnoirii și perfecționării formelor și metodelor de lucru pe verticala și orizontala sistemului democrației noastre muncitorești. Căci, aici se află unul din motivele care au determinat apariția multor neajunsuri în activitatea economico-socială. Iar aceste metode mai adecvate realității, mai eficiente, precum și stilul de lucru potrivit, trebuie, în spiritul indicațiilor și orientărilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, să urmărească permanent, zi de zi, la fiecare loc de muncă, mobilizarea tuturor oamenilor la îndeplinirea integrală a sarcinilor încredințate. Resursele deosebit de mari rămase încă latente odată puse în valoare, activizate sînt în măsură să îmbogățească radical bilanțul întregii activități. Pentru aceasta se cer spirit de inițiativă, responsabilitate desăvîrșită în ceea ce facem, preocu-

G. TRAIAN

(Continuare în pag. a V-a)

Colectivele unităților cu flux continuu din județele Prahova, Dîmbovița și Buzău au înregistrat și duminică bune rezultate în activitatea productivă. Lucrătorii rafinăriilor, bunăoară, au ridicat la 12 000 tone cantitatea suplimentară a derivatelor din țiței obținută în prima jumătate a acestei ultime luni a anului — cu rezultate bune încheind această zi colectivul rafinăriei „Ploiești" — unitate care și-a onorat cu o lună mai devreme integral sarcinile revenite pe 1981 — estimînd la finele perioadei un spor de producție evaluat la peste 500 000 000 lei.

În aceeași zi, de la exploatările miniere Filipeștii de Pădure și Sotînga, termocentralele au primit în plus 120 tone lignit.

TINERETUL ROMÂNIEI DOREȘTE PACEA

PACEA

Pacea vine în noi din părinți
cu crînguri și ierburi,
cu zîmbetul sărbătorilor noastre,
cu flamura măceșilor umezind gene de deal,
cu păsările înflorite pe cerul întors spre primăvară...

Pacea vine în noi pe flautul apelor
rostindu-și iubirile pentru fiecare suflet în parte —
în numele ei murmură plopii doine pe dreptele drumuri,
în numele ei zboară păsările
în numele ei sîntem copii și bărbați
și, tot în numele ei,
rostim vorbe de dragoste.

EUGENIU NISTOR
Cenaclul literar Liviu Rebreanu, Tg. Mureș

În numele idealurilor și speranțelor noastre

ANCHETĂ DE OPINIE POLITICĂ

Asemenea întregului tineret al țării și aici, în municipiul Ploiești tinerii au primit cu vie satisfacție și puternică responsabilitate mandatul de partizani ai păcii pe pămînt. Am consemnat în cele ce urmează, citeva din gîndurile curate pe care au ținut să ni le împărtășească în numele celor peste 6 000 de membri ai organizației lor revoluționare, un grup de tineri de la Întreprinderea „1 Mai".

„NE MÎNDRIM CU TOT CE FACE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU PENTRU PACE"

Punînd ca generic această lozincă, scandată la marșurile și mitingurile pentru pace de către mii de tineri ai țării — români, maghiari, germani și de alte naționalități — am ținut să subliniem o dată mai mult adeziunea deplină a tinerilor din această puternică citadelă muncitorească la valoroasele inițiative de pace, al căror arhitect și stegar este tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Iată-l, de pildă, pe **Marian Oprișan**, rectificator în secția sculărie. Își spune deschis gîndurile și îți dai seama că nu sînt simple vorbe, ci idei la care a meditat îndelung înainte: „Țin să subliniez de la bun început că sînt mîndru de șansa că sînt român, că beneficiez zi de zi de grija, de orientările și indicațiile președintelui Republicii noastre pentru progresul țării, pentru bunăstarea ei. Dar pentru înfăptuirea a tot ceea ce ne-am propus avem nevoie de pace, trebuie să avem certitudinea că visurile și speranțele noastre nu vor fi retezate în plin avînt. Este deci meritul tovarășului Nicolae Ceaușescu că, sesizînd pericolul grav ce apasă asupra omenirii, a determinat o largă campanie la nivel național, în cadrul căreia cetățenii de toate vîrstele, de toate categoriile sociale, fără deosebire de naționalitate și-au exprimat hotărît opoziția față de aberanta cursă a înarmărilor, militînd ferm pentru asigurarea securității și păcii, în condițiile diminuării continue a arsenalelor militare. În toată această perioadă, tovarășul Nicolae Ceaușescu a exprimat clar — cum a făcut-o în cadrul magistralei cuvîntări rostite la mitingul recent din Capitală — și o serie de propuneri realiste — în fapt un program de acțiune demn de urmat — vizînd toate

ALEXANDRU STROE

(Continuare în pag. a V-a)

SPORT ● Daciada – Finalele concursului național sătesc de trîntă – **Acolo unde se pot descoperi viitorii campioni** ● Dezbaterea noastră : totul despre fotbal. **9. Cum privim piramida ? –** O primă analiză a activității la nivelul copiilor și juniorilor ● Ciclul olimpic 1981–1984, după primul an. **Lăsat la voia întîmplării, atletismul nostru continuă să regreseze. Pînă cînd ?! ● Despre deltaplanism, în viziunea bizară a Federației aeronautice ●** Ancheta sportivă de Anul Nou a „Scînteii tineretului" ● Meridian

Numai legea să vegheze la respectarea legii?

OMENIA LA NEVOIE SE CUNOAȘTE

S-a întîmplat pe linia autobuzului 84, ceva mai jos de Academia militară, în apropiere de strada Dr. Lister. Un bărbat între două vîrste mergea liniștit pe trotuar. S-a apropiat de perete, a stat cîteva secunde rezemat și cîțiva oameni l-au văzut lunecînd pe asfalt. Un trecător s-a oprit o clipă, a zis cu silă, ce rușine, unii beau pînă nu mai știu de ei și cad din picioare. Toți ceilalți care au trecut pe lîngă bărbatul căzut au avut aceeași reacție, au strîmbat din nas și l-au ocolit, privind cu silă spre îmbrăcămintea obișnuită dar plină de praful trotuarului. Unii au zis, bine că doarme, se trezește și se duce singur acasă. Și după cîteva ore, cînd cineva l-a clătinat, bărbatul avea corpul rigid ca o statuie răsturnată, rece și o expresie de durere îi rămăsese întipărită pe față. Cînd l-au căutat în buzunare au descoperit că lucra în București, era contabil șef la o instituție și, alături de acte, mai avea trei bilete la un cinematograf de pe bulevard pentru seara aceleiași zile. Medicii au stabilit că dacă ar fi intervenit cineva și l-ar fi dus la spital, chiar după o oră mai putea fi salvat. Pentru acel om un anume film nu a mai început niciodată în vreme ce pentru familia sa un film al nepăsării, jucat de actori necunoscuți, se va derula mereu, îl vor vedea la nesfîrșit, cu toată încărcătura lui de tristețe. La Spitalul de urgență de pe Șoseaua Ștefan cel Mare l-am cunoscut pe **Marin Andronache** din comuna **Lehliu.** Țăranul a venit la mine și m-a rugat să transmit mulțumirile sale celor care l-au adus la spital. Și cine v-a adus l-am întrebat eu și el a zis că nu știe, el a „murit" pe Calea Victoriei și dacă nu-l luau niște oameni de treabă ar fi ajuns direct la morgă. Oameni și oameni, povești și povești. Mai greu e cînd ajungi în situația lor și cînd vezi adevărul cum vine peste tine ca un cilindru de motocompresor.

Pe strada Luigi Galvan din București, în fața **Liceului industrial nr. 25** se află o mică piațetă cam neîngrijită. Soarele își făcea datoria ca-n toate zilele de toamnă, cînd spre amiază încălzește ceva mai tare. Să fi fost trecut cu cîteva minute de ora 12. Cîțiva elevi ieșeau din curtea școlii și se grăbeau spre oraș. Probabil fugeau de la ultima oară și se grăbeau la o cafea. Nici unul n-avea timp să vadă un om rezemat de o bară și strîns ca un covrig, cu miinile strînse peste stomac. A mai trecut o profesoară grăbită, un elev care mesteca chewing-gum și chicotea frumos la urechile trandafirii ale unei colege cu zulufi. Cînd ești în faza de îndrăgostit nu prea ai timp pentru suferințele celorlalți. Au apărut și două eleve. Am ridicat capul și-am spus, apă, un pahar cu apă. Una dintre ele s-a apropiat, m-a întrebat dacă mi-e rău. Am spus iar, apă, un pahar cu apă ! Una din ele m-a întrebat ce mă doare. M-am strîns și mai tare și o clipă am avut senzația că stomacul mă chinuie într-adevăr, că încep să simt o criză amețitoare. Printre tînguirile mele devenite din ce în ce mai sincere am mai auzit zgomote de pași și de voci.

— Ce are, maică ?

— Vrea apă !

— Vai de mine, ce-a pățit ?

— Îi e rău, aduceți niște apă!

Am văzut lîngă mine papucii de casă și o pereche de bocanci scorojiți, albiți de moloz și praf, cu două sfori de in în loc de șireturi. Niște miini aspre au început să-mi alunece pe ceafă, să-mi maseze mușchii.

— Ce-ai pățit, băiatule ?

— Stomacul !

— Îți face figuri.

Mi-a întins o sticlă de o jumătate de kilogram cu apă dar înainte să sorb din ea mi-a tras-o înapoi, a gustat din ea și a zis :

— Cam rece, asta nu-i face prea bine. Bea oricum, bea două guri !

Am băut două înghițituri și i-am dat sticla. Mi-a aplecat capul și a turnat. Apa rece mi-a intrat pe sub tricou și m-a înviorat. Miinile mari și ude ale bărbatului mi-au prins ceafa și îmi făceau un masaj în toată legea.

— Al naibii și stomacul ăsta, are toane, de parcă i-ai da cuie.

— Ah...

— Vrei să chem salvarea ?

— Nu !

— Mai bea puțină apă și trage aer în piept. Haideți să-l ducem în curtea școlii să-l întindem pe o bancă.

Nimeni n-a zis nimic.

— Du-te dragă și cheamă doctorița de la școală să-i dea un medicament.

— Ce doctoriță, alea nu ne dă nici nouă.

— Nu vă pierdeți vremea cu ăsta ! E beat, nu vedeți ce față are !

— Poate că nu e băut, a zis bărbatul cu bocancii albiți.

— Auzi, băiatu, altă dată să nu mai bei atît. Profilează-te și tu pe Cico, a zis altcineva.

Aceeași mînă puternică mi-a prins încheietura, mi-a scos ceasul, mi l-a pus în buzunar și mi-a masat brațul, pe urmă tîmplele.

— N-ar fi rău un pahar cu lapte, a zis muncitorul. Cînd am ridicat capul, elevele dispăruseră, grupuri de chiulangii se grăbeau spre oraș, și la colțul străzii, rezemat de o mașină Mircea Nedelciu rîdea și făcea fotografii. Stăteam în fața unui bărbat nebărbierit, îmbrăcat în salopetă și-a unei femei bătrîne, venită dintr-o curte.

— Ai grijă, ți-am pus ceasul în buzunar, să nu-l pierzi.

Mi-a întins sticla ca să beau apă.

— Hai la noi la șantier să te întinzi undeva la soare. O să-ți aline, a zis el.

— Să te duci, maică, la un doctor să-ți vază stomacul, a zis femeia.

— Ce să-ți facă doctorii ? Te taie și te cîrpesc !

Le-am mulțumit din suflet. Femeia și-a luat sticla și s-a retras pînă în dreptul porții. L-am întrebat pe muncitorul rămas lîngă mine cum îl cheamă.

— **Dumitru Ioniță,** băiete. Da de ce ?

— Sănătate multă, nene. Ți-aș fi recunoscător !

— Lasă, să fii sănătos. Ce să-mi faci ? ai grijă de tine, vezi ce mănînci, că stomacul nu-i sacoșă.

— Unde lucrezi, nene ?

— Salahor, băiete, salahor. Muncă înaltă. Urc pe schelă și dau mortar.

S-a apucat să-mi spună că stă în spatele stadionului Steaua, că lucrează ca necalificat la Institutul de mașini electrice București și că are un stomac de oțel.

— Da-l și respect. Mîncarea, mîncare, una mică, una mică și somn, cît ține.

— N-aș putea să-ți fiu de folos ? am întrebat eu, de parcă aș fi încercat să-l răsplătesc pentru că bunătatea lui căzuse în capcana unei farse.

— Ce să-mi faci, măi băiete. Singurul lucru ar fi să vii să ridici în locul meu, dar nu te țin curelele. Mergi sănătos și s-auzim de bine.

A plecat spre institut, călcînd apăsat cu bocancii lui grei și scorojiți. După cîțiva pași s-a oprit și mi-a strigat.

— Să nu uiți, ți-am pus ceasul în buzunar, și s-a depărtat grăbit spre institut.

La colțul străzii, Mircea Nedelciu rîzînd în spatele unui autoturism a început cu întrebările :

— Zi-mi și mie ce ți-au spus?

— Nimic ! Dar parcă mă simt mult mai bine.

CORNEL NISTORESCU

QUADRATUL DE AUR

A intrat în tradiție sărbătorirea, la jumătatea ultimei luni din an, a Zilei tipografului. Ea este legată de puternica demonstrație de la 13 Decembrie 1918, cînd coloanele muncitorești care manifestau pentru dreptate, lumină și libertate au fost întîmpinate cu puști și mitraliere. În Piața Teatrului Național au fost așteptați cu armele cei care își făcuseră profesie și crez din floarea literei. De două ori mitralierele au aruncat atunci zăbrelnic peste lumina speranței : o dată peste lumina tiparului și a doua oară — semn al locului unde se desfășura lupta — peste făclia de lumină pe care Teatrul românesc și-a asumat-o încă de la zidirea sa.

Dar chiar dacă atunci au căzut jertfe, chiar dacă atunci miinile unor tipografi nu s-au mai întors la locul lor de muncă firesc, această durere s-a convertit prin timp într-o tot mai puternică și nobilă conștiință a muncii pentru munca ce se numește scris și, din partea noastră, a celor pentru care cuvîntul scris și tipărit înseamnă adevăr, dreptate și frumos, într-o lumină pe care trebuie s-o dorim și s-o păstrăm totdeauna înaltă și curată.

Iar dacă quadratul înseamnă unitatea de măsură strict tipografică, nu este mai puțin adevărat că în spatele fiecărei asemenea unități de măsură se ascunde o viață, o biografie. Pentru că există și o biografie, scriptic înregistrată, cu date și repere reale, dar mai ales rămîne acea viață care scapă oricărui registru sau formular.

Ei, anonimii noștri prieteni și confrați, culeg cu mînă măiastră litera, ne citesc primii scrisul, ne examinează cei dintîi fapta dată spre

ION ANDREIȚA

(Continuare în pag. a V-a)

CĂMINUL DE TINERET

casa noastră sau casa nimănui ?!

Pe stările unui consiliu popular, într-o zi neobișnuită (și fiecare zi este neobișnuită atunci cînd este vorba de oficierea unor căsătorii, de flori, emoții și schimbarea drumului în viață!) coborau trei tineri: doi alcătuiau perechea fericită, al treilea, probabil, un amic. S-au strecurat stînjeniți de exuberanța celor din jur (încă nu se sfîrsiseră felicitările, urările celor mulți invitați ai proaspăt căsătoriților dinaintea lor) și nici măcar fotograful n-a reușit să-i rețină mai mult și să-i facă să zîmbească, din tot sufletul (și doar știți cît de insistenți sînt fotografii cooperativelor meșteșugărești în astfel de ocazii !). Cu greu am reușit și noi să-i oprim, să stăm de vorbă, să aflăm niște date biografice, din care acum ne interesează doar aceasta : deși aveau colegi de întreprindere, deși avuseseră tovarăși de cameră (în căminele de tineret), porniseră în viață cu prea convinși că la bucuria lor ar fi putut participa și altcineva decît acel amic care-i repezise cu un A.R.O. la ofițerul stării civile.

Singuri, nestiuți de nimeni, fără măcar florile momentului, doi oameni porneau în viață. O, întîmplare, un caz ?

La un raid, într-un cămin de tineret, printre alte întrebări puse celor cu care am stat de vorbă am întrebat : unde ați vrea să se desfășoare căsătoria dumneavoastră ? Fără excepție, toți au răspuns : la mine-n localitate (adică mai înișori în comunele din care proveneau). Nu vrem să spunem că este vorba de o nostalgie a locurilor natale, nu putem afirma tranșant (în lipsa unor temeinice cercetări sociologice) că ar fi vorba de o anume stare a integrării în marile așezări urbane, dar faptul acesta merită a fi reținut. Pentru că sîntem, de obicei, atenți la a pregăti pentru muncă tinerii ce trec poarta unei întreprinderi și-i găsim mai apoi muncitori adevărați (familiarizați cu întreprinderea în resorturile ei cele mai intime, inclusiv în domeniul relațiilor umane), dar mai puțin avem în vedere educația de dincolo de spațiul uzinei. Și chiar dacă în căminele de tineret am întîlnit din partea organizațiilor U.T.C. grijă deosebită în a-i deprinde pe tineri cu rigorile vieții de colectiv, în foarte puține cazuri am găsit preocupări vizînd estetica comportamentului uman în așezările urbane. Spunem că acest lucru este foarte important deîndată ce a deveni cetățean al unui oraș presupune nu numai o convietuire în limitele unei civilizații de anume factură, dar și constituirea unei individualități care să poată răspunde acestei civilizații. Constituirea acestei personalități se realizează în acel spațiu pe care îl numim : timp liber, definit de Marx ca fiind „spațiul pentru dezvoltarea capacităților omului... care îl poate schimba într-un subiect cu totul diferit", iar după Dumazedier el poate să „răspundă necesității perfecționării și integrității individului în fața solicitărilor și incertitudinilor vieții cotidiene".

Am pornit în raidul nostru prin căminele de tineret din sectorul 5 al Capitalei voind să aflăm răspuns la această întrebare : ce știți despre orașul în care locuiți (sau altfel zis : ce faceți cu timpul dumneavoastră liber ?).

UN CUPRINZĂTOR „ACASĂ"

Să treci pe un coridor mai mult sau mai puțin îngust, mai mult sau mai puțin luminos, mai mult sau mai puțin „încălzit" de felurite obiecte decorative (de la imagini zîmbitoare sau patetice, decupate din anumite reviste, flori — naturale sau artificiale — pînă la binecunoscutele reproduceri de plastică puse la dispoziție cu generozitate dar nu și maximum de bun gust de papetăriile noastre), să vezi aliniate într-o simetrie perfectă uși identice, prevăzute cu ivore identice și praguri identice, și multe lucruri identice. Să înțelegi însă că dincolo de această simetrie aproape perfectă, teama ta dintîi este anulată, limpede și frumos de chipurile limpezi și frumoase, de gîndurile limpezi și frumoase, de personalitățile distincte ale tuturor celor ce ți-au răspuns, invitîndu-te, simplu și firesc „acasă".

Am deschis mai multe asemenea uși la Căminul de tineret al întreprinderii „Aurora" și fie că se numesc Georgeta Cojocaru, Maria sau Maricica Moroșanu, Georgeta Băcioiu, Rodica Marin, Gina Tudor sau în multe alte feluri, fie că se ocupau atunci, în momentul vizitei noastre, cu diverse treburi gospodărești, citeau o carte sau un manual de specialitate, pregăteau o gustare, ascultau muzică, croșetau sau mîngîiau o păpușă cu gîndul la cel ce le-o dăruise, gazdele noastre ne-au vorbit fără excepție despre preocupările lor, mult comune, dar și mult diverse, despre bucuriile lor, satisfacțiile lor, speranțele lor, dorințele lor de mai bine și mai frumos, încrederea lor că toate aceste speranțe vor fi bine înțelese de cei ce ar putea să le rezolve (și multe din acestea țin direct de comitetele de cămin, de comitetele U.T.C. din întreprindere).

Să treci, așadar, printr-un cămin de tineret și să înțelegi că dincolo de aparenta monotonie, de aparenta identitate a spațiului și timpului din spatele unui lung șir de uși oferite privirii de un coridor în fiecare din aceste încăperi funcționează cu frumusețea nestinsă a firescului un „acasă" cuprinzător de tot ce înseamnă personalitate umană, gînd tînăr și aspirații generatoare de noi și bogate împliniri. Să înțelegi asta, să te bucuri și să încerci încă o dată să convingi, prin scrisul tău, că toți aceia care au răspunderea trebuie să răspundă încrederii acestor tineri, trebuie să fie mai aproape de ei, mai mult.

CAZURI, HAZURI ȘI NECAZURI

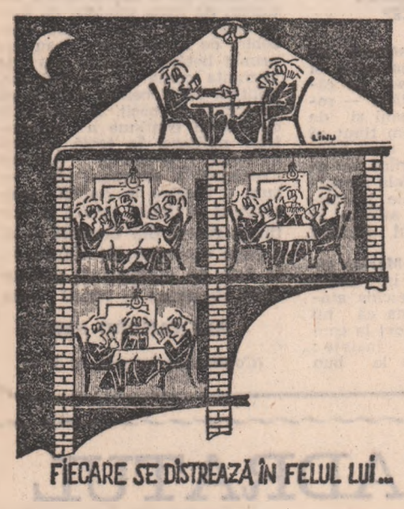

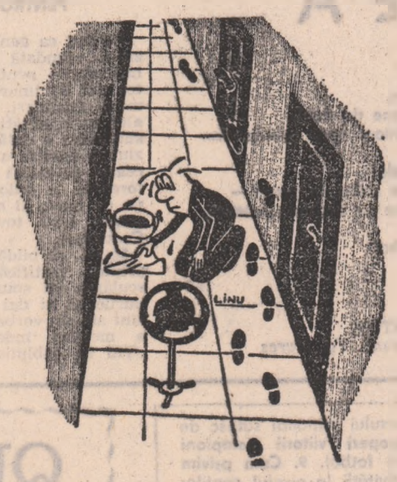

FIECARE SE DISTREAZĂ ÎN FELUL LUI...

LENE DE 80 000 LEI. NUMAI LENE ?

În mai multe rînduri — atît la Bacău, cît și la Alexandria ori București — ni s-a semnalat o ciudată mentalitate a constructorilor de cămine de tineret : predînd construcția fără ultimele lucrări, incasează contravaloarea muncii depuse pînă atunci și nu mai revin spre a-și încheia treaba, renunțînd de bună voie la alte sume ce li s-ar fi cuvenit. E condens ? E din vina constructorilor. Curge apa prin toate colțurile ? N-a mai venit constructorul. Ușile nu se prea potrivesc ! A promis constructorul că... La căminele aparținînd „Vulcanului" din Calea Rahovei nr. 286, constructorul a renunțat la suma de 80 000 lei numai spre a nu face mici reparații instalației de apă. Este probabil că situația le convine ? Dar cum rămîne totuși cu gîndul lor îndreptat spre tinerii care trebuie să și locuiască în astfel de cămine ? Nu se găsește nimeni să le atragă atenția ? Chiar nimeni ?

TOVARĂȘUL PLETOSU E RĂU

Tovarășul Pletosu este rău mai ales cînd bea : face scandal, proferează jigniri și injurii locatarilor căminului de tineret din strada Spătaru Preda nr. 4. Că a fost amendat de mai multe ori este treaba organelor de miliție, dar că nu-l scoate nimeni din funcția de apărător al ordinii și disciplinei de la respectivul cămin credem că este treaba (și) a organizației U.T.C. de la întreprinderile care au tineri aici. Nu de alta, dar se mai cunosc exemple cu lupul paznic la oi.

„INCREDIBIL, DAR ADEVĂRAT"

Adevăr-adevărat : turbulenții căminului din Intrarea Ferentari sînt vecinii : spărg geamurile, transformă holul de la intrare în fumoar și cîte și mai cîte. Și cînd te gîndești că vecinii sînt elevi ai Școlii generale nr. 135, chiar te apucă spaima !

EDUCAȚIE ÎN MAI MULTE EPISOADE

1. Punere în temă

O pereche de ochelari scoși din toc (și tocul alături), un teanc de scrisori, o siguranță Yale demontată, mai multe buletine de identitate, cîteva caiete, un pix așezat cu vîrful spre viitoarea semnătură de pe o anume adeverință, o agendă, un borcan de pelicanol, o riglă, dosare, două flori din ceară sînt cîteva din obiectele pe care ochiul le reține după o scurtă privire asupra biroului din încăperea administrației. În încăpere mai sînt : dulapuri, pachete (pe dulapuri și lîngă ele) și un cuier de perete. În cuier se află două pălării, o căciulă, o cravată și o haină. Sub cuier, o pereche de galoși și una de sandale. Lîngă cuier — un televizor, un coș de gunoi, niște lăcăte și niște chei. Și se mai află pe un perete un difuzor care transmite cu intensitate moderată melodia „Dă-mi mîna ta, prietene".

Ne permitem acest „tur de orizont" în biroul administrației căminului din strada Spătaru Preda al U.C.R.U. București din cel puțin două motive : în primul rînd pentru că odată intrați în incintă, fără nici o problemă la poartă, trebuia să ne găsim o ocupație în așteptarea administratorului, pe care îl bănuim prin apropiere : apoi, pentru că, deși unii vor spune că nu e chiar așa, va trebui să recunoaștem că administratorul unui cămin de tineret este o persoană cu serioase răspunderi în educația locatarilor, și examinînd „ambianta de lucru" nu încercam decît să prefigurăm, cu cîteva clipe mai devreme, personalitatea viitorului nostru interlocutor, tovarășul Constantin Grigore. Pe care în chiar clipa încheierii acestor considerații îl vedem intrînd pe ușă, micîndu-se puțin (nu prea mult, ce ar mai putea să-l mire pe un administrator de cămin de tineret !!!) în fața „intrușilor". „eram aici, jos, aruncă nemernicele astea de fete gunoiul aiurea și le certam, ce să facem, mai avem și d-astea". Recunoaștem cinstit că am tresărit puțin în fața acestui calificativ („puțin" căci, la ce ar mai putea să tresară „tare" un ziarist ?!!!), dar foarte curînd aveam să înțelegem că semantic pentru tovarășul Grigore cuvîntul acela are o valoare foarte „blîndă". Că dumneaului este un om foarte serios, foarte cumsecade și are și așa o mulțime de probleme pe cap cu „băieții lui" pe care îi ocrotește ca un „părinte", cu întreprinderea (care nu-l ocrotește ca un părinte), cu multi altii, etcaetera. Precizări : despre aceste necazuri : „nu prea sînt, adică frecvent; nici de haz nici de necaz; doar cînd se mai îmbată, mai cu seamă anume toamna ; mai aduce tulburel după acasă ; da' stau cam cu bătu' printre ei, altfel nu te tine de stăpîn". Nu ne uimim în continuare de vorbe pentru că am înțeles semantica specială a tovarășului Grigore, altminteri, repetăm, om foarte cumsecade și cu multă experiență în astfel de probleme (este administrator din 4 august 1977). „Bună ziua", zice cineva, în chiar miezul acestei conversații și acest cineva este Chinez, Ludovic, și este strungar la U.C.R.U., vrea cu sfială să știe cît e ceasu' și dacă-l întrebi cum e viața în cămin îți răspunde „frumoasă : toți tinerii mănîncă aici, au cantină, organizează excursii la munte, mai sînt și lipsuri, alea caută să le completeze ăia care au putere, ședințele cînd se adună, am făcut o excursie la Predeal, eu sînt din Iași, din '76 tot aici am stat, sînt veteran, că viață de cămin sînt anumite lucruri interzise, pentru educație s-au cumpărat difuzoare, s-au făcut și instalații da' nu știu de ce nu le pun, s-au schimbat mai multi directori la U.C.R.U. și ultimul zice că ăstia sînt veniți aici să muncească nu să asculte muzică la difuzor, așa am auzit și eu, înainte se făceau multe lucruri pentru tineret, ar fi bine să lase o priză, în cameră, în timpul liber ce să facă decît să coboare jos și să se ia de fetele din față, au 22 de ani, s-ar putea prin niște acțiuni mai multă cultură pe orice temă, să fie cineva care să se ocupe, etcaetera". Întrebăm firește de acest „cineva" care alături de alti cîtiva ar trebui să se ocupe, adică să coordoneze astfel de acțiuni, dar aflăm că secretarul U.T.C. este plecat la școala de maiștri iar în locul lui „va veni" probabil Petre Marin dar încă nu s-a stabilit nimic. (Sîntem curioși ce „se va stabili" la comitetul U.T.C. al sectorului 5 al Capitalei după lecturarea acestor rînduri !).

Mai aflăm între timp : s-au cumpărat, din fondul de rulment al locatarilor și cu sprijinul întreprinderii, niște tablouri, dar nici acestea nu și-au găsit încă locul pentru că se așteaptă (cam demult) o curățenie generală, nu există nici club nici televizor, se zice că s-ar fi spart, dar parcă mai contează... Mai ciocănim, la întîmplare, în uși, unii locatari sînt acasă, altii nu sînt, cum arată camerele, în general bine și asta înseamnă paturi făcute, vederi, fete, fotbaliști, flori, ceasuri deșteptătoare, pantofi, haine, pălării muzicute, chiuvete, prosoape, etcaetera. Într-un „oficiu" fierbe o oală cu apă. A cui o fi ? Coborîm. La poartă, în continuare, nimeni. Mai notăm anunțul cu „dacă bei prea mult în sănătatea altora o pierzi pe-a ta", regulamentul cadru, programul de lucru la cantină, apa caldă, schimbarea lenjeriei și ceva cu prezența obligatorie. Pe masă, printre mai multe scrisori, o vedere din care spicuim, pentru a demonstra tuturor că viața de cămin generează totuși prietenii de neuitat, formează caractere, tari, tineri vigurosi, gata oricînd să răspundă marilor comandamente contemporane : „Dragii mei prieteni, primiți din partea fostului vostru prieten cele mai sincere și calde felicitări de bine și sănătate ceea ce vă doresc și vouă, de asemenea, la fel de bine de pe meleagurile acestui mare și frumos oraș Călărași. Osman Liviu".

2. Unde-i centru-n București ?

De pe vremea cînd ascultam cu apropie maximă seriozitate șlagărul Bucureștiului (și ne încîntam de prefacerile capitalei), „Dacă știi mata răspunde / Unde-i centru-n București ?", nu mi-am mai pus problema că ar mai fi cineva, locuitor al orașului care să nu știe unde este cutare ori cutare instituție, ori din atîtea lăcașuri de cultură să nu știe măcar cîteva pe dinăuntru. Dar, naivitatea omului, se pare, se descoperă nu numai în răspunsuri ci și în întrebări. Așadar, întrebăm : ce ați recomanda dumneavoastră demn de văzut în orașul în care locuiți acum ?

„Centrul, metroul, magazinele pentru femei" (Doina Anton, cazangerie, de 1 lună în București). „Filmele. Sînt o grămadă de filme în București" (strungăriță, detașată din Botoșani de 1 an la întreprinderea „Vulcan"). „În oraș nu ies decît după cumpărături, da' totul e frumos în București că-i un oraș mare" (Gheorghe Iancu, aflat la un curs de calificare). „Bucureștiul este un oraș frumos cu multe parcuri cum ar fi Arenele Romane" (Iulia Nedelea, macaragiu). „În funcție de preferințe poți face recomandări. Eu aș spune Teatrul național, Sala Palatului, Sala Polivalentă" (Maria Dincă, din 1974 în București).

Așadar, întrebăm (de data aceasta mai direct) : Ce spectacol ați văzut în ultima vreme : „Nu prea am timp. Sînt la seral. Iar sîmbăta mă duc la cîte o seară distractivă la club" (Georgeta Teodorescu, electrician). „N-am mai văzut demult un spectacol. Parcă acum două-trei săptămîni la Sala Polivalentă, dar nu-mi aduc aminte cum se chema" (Georgeta Nistor, strungăriță). „Nu mă duc decît la Tehnic-club, dar numai cînd se cîntă muzică populară" (Dorina Macovei). „Eu n-am vreme nici pentru a ieși la cumpărături. Dacă vreau să ajung la Bucur-Obor, habar-n-am cu ce ajung" (Iuliana Mocanu, de 2 ani în București).

Am mai întrebat și alte mici mărunțișuri legate de orașul în care acești tineri locuiesc (cum ar fi : ce trasee de mijloace de transport în comun știu, dacă știu adresa exactă a unui teatru, dacă la o expoziție îți trebuie bilet de intrare, dacă au cumva curiozitatea să vadă un ghid al străzilor etc. etc.). S-a conturat o imagine a unui oraș cvasi necunoscut (sau cunoscut numai din plimbarea „pe centru" ori prin cîteva — puține — cinematografe) așa încît nu m-a mai mirat că răspunsul, la unison, la întrebarea „simțiți că aveți prieteni, că sînteți al acestui oraș", o ridicare din umeri.

3. „Sfaturi din bătrîni"

Tanti Ilinca are 50 de ani și 46 de fete în grijă, un halat curat, o legătură de chei, foarte multe griji, cîteva mături și cîteva găleți. Știe multe, povestește multe, ascultă multe, sfătuiește multe Tanti Ilinca lucrează la căminul de tineret (de tinere) al întreprinderii bucureștene Aurora, adică jumătate (etajele doi și trei) din blocul ce găzduiește băieții de la U.C.R.U. (firește, etajele unu și doi cu trei și patru nu comunică, trecerile fiind blocate), are firește, sarcini de serviciu precise, dar sarcinile astea sînt un moft pe lîngă celelalte, căci să recunoaștem, să răspunzi întrebărilor a 46 de fete, să le sfătuiești, să „le faci educația", ce mai, nu e deloc ușor. Dar, mai ales, de aceste sarcini nu vrea să scape tanti Ilinca...

— Cum sînt „fetele matale" tanti Ilincă ?

— Păi, mămică, dacă e cuminți la mă-sa, e și aici, care nu...

— Ce-nseamnă cuminți, tanti Ilincă ?

— Să țină curat, să-și vadă de treabă, că vine unu ca mata de se uită, c-au mai venit, mămică, și-au găsit curat și ne-a dat premiu, și ne-a pus și telefon jos.

— Și dau telefon fetele ?

— De ce să nu dea, ce e legate ? Dă la părinți, dă la iubiți, adică dacă n-or da acum, ce e interzis să iubească ?

— Nu-i interzis, da' depinde...

— Păi sigur că depinde mămică. Io ce le spun mereu, fetelor, io știu că bărbații e scumpi azi, da' aveți grijă, mămică !

— Și ce mai fac ele așa, în general, tanti Ilincă ?

— Păi ce să facă, mămicuță, mai citesc cîte-un ziar, cîte-o carte, se mai uită la televizor, că avem, le-a creat statu' condiții, uite, floricele, frumuseți numai pentru ele, păi știi cît costă numai lenjeria asta nouă ?

— Deci au ce face cînd stau acasă...

— Oho, și-ncă cum ! Păi ele își și gătesc, mămică, avem oficiu. Iar de distracții, au casetofon și cînd au chef dansează, că e tineret. Mai are, nu zic, cîte-o istericitate da-n rest e cuminți, mămică. Nu știi, cinci degete de la mînă nu se potrivesc, dar ele, 46 ?

— De comitetul de cămin ai auzit ?

— Da' cum să nu, mămică ! Drept să-ți spun, mai puțină treabă au ele cu asta. Ele cu-ale lor, treaba, serviciu, mai o vorbă despre băieți. Și numai să le vezi cum vin: ete tanti Ilincă ce-am pățit, asta și asta și eu, ce să fac, le mai dau un sfat, o vorbă, că ți-am zis, băieții e scumpi azi, și ele e ca fetele mele...

Sigur, tanti Ilinca, alias Mirea Ilinca, îngrijitoare la căminul de tineret al întreprinderii Aurora are un suflet bun. Și le iubește cinstit pe „fetele ei" și acestea au de aflat multe de la dînsa. Dar, dincolo de graiul său foarte pătrunzător și foarte pitoresc în același timp, hai să ne gîndim, tovarăși din comitetul U.T.C. al sectorului 5 al Capitalei, sfaturile sale „educative" vi se par de-ajuns ??

4. Un mesaj își așteaptă receptorii

De obicei, spun locatarii căminelor, administrarii țin locul unui părinte. Așa spun și ei, administratorii: încercăm să fim pentru ei ca niște părinți. Dar și părinții au și ei concepțiile lor despre educație : unii adoptă principiul forței (chiar dacă este vorba de principiul pedagogic, nu tocmai la modă: **magister dixit**) alții la duhul blîndeții, dar, totuși, cei mai multi în afara unor deprinderi de gospodari (și ele necesare educației fără îndoială) au puține cunoștințe în materie. Atunci cînd nu se aplică, hai să-i zicem în mod creativ, regulamentul de ordine interioară, sfaturile sînt cele „bătrînești" (legate de comportare — nu-i frumos aia, nu-i frumos ailaltă, de morală — nu-i bine așa, nu-i bine altfel). Nu am întîlnit pînă acum nici un cămin de tineret foarte bun care să nu beneficieze de un administrator nu numai devotat, dar și cu multă pricepere în ale educației. **Primăvara Cohal**, administrator la Căminul de tineret al Industriei Iutei, din Intrarea Ferentari, locuiește chiar în cămin, așa încît cu vorba și cu fapta constituie un exemplu necesar educării tinerelor. Dînsa ne-a spus: „Avem mari greutăți pînă cînd fetele se obișnuiesc cu viața de cămin: nu știu să păstreze curățenia, nu au deprinderi practice în ale gospodăriei, nu știu uneori nici cum să folosească lenjeria. Pentru toate aceste mărunțișuri le trebuie uneori chiar 2—3 luni de acomodare. După aceea, tot greu e pentru că o viață de colectiv se armonizează mai încet, e mai pretențioasă cerînd fiecăreia mai mult decît i se poate oferi mai ales pe moment. Să fie obișnuite să-și folosească timpul, să fie obișnuite să răspundă unor cerințe ale civilizației, par și ele lucruri mici, dar care cer în mod imperios prezența specialistilor, a unui arhitect, de exemplu, a unui medic. Medicii vin, din obligații profesionale, dar pentru ceilalti ar trebui mai multă insistență. Se vorbește mult despre comportarea la un spectacol: de ce nu o întîlnire cu un actor care să spună tinerilor ce-i deranjează la public. Se vorbește încă despre modă: de ce nu o specialistă de la o casă de modă să le vorbească despre cum se asortează îmbrăcămintea, care-i ținuta de oraș și care-i ținuta de seară sau de eveniment. Noi, administratorii, le creăm un cadru în care tinerii să trăiască civilizat, dar pentru vremurile noastre asta înseamnă numai o mică parte din aspirațiile și necesitățile tineretului".

Cine recepteazā mesajul transmis de un om care știe foarte bine ce spune? Poate și organizațiile U.T.C. care de multe ori nu știu ce probleme au tinerii lor!

DRAGOSTE CU BUCLUC

Au mers mînă în mînă, s-au plimbat km, și-au jurat credință, dar unul dintre ei a trădat : cel trădat a fost Ion Roman, trădătoarea damigeana de vin (aceeași totdeauna, numai conținutul mereu schimbat). De bucluc au dat însă nevinovate obiecte precum chiuvete, uși, ferestre, urechile celor din jur.

PE CONT PROPRIU

Și, totuși, ne vor replica optimiștii, să mai vedem și jumătatea plină a paharului ! Nu sînt oare în cămine și tineri care sînt elevi la diverse licee, nu-și perfecționează ei pregătirea în condițiile create, nu există chiar și studenți ? Ba da, vom spune noi ! Am întîlnit și astfel de cazuri, chiar foarte multe : la căminul din Spătaru Preda, nr. 14, la camera 23, Paul Nichifor, student la seral, anul al II-lea la Transporturi, zorea la terminarea unei lucrări. E mulțumit, ne spune el, de modul în care poate să lucreze în cămin, sigur are foarte puțin timp, dar chiar și acela care e se ocupă tot cu ale studenției, nu prea știind ce altceva ar putea face ! Georgeta Teodorescu, este elevă la seral, anul al II-lea la liceul „D. Bolintineanu", timpul liber și-l împarte între cursuri și, eventual, un film duminica, plus serile la televizorul din cameră. Maria Dincă, în schimb, mai familiarizată cu ceea ce oferă orașul, vede spectacole, s-a apucat și să învețe — vrea să-și încerce șansele la A.S.E. —, dar „este scoasă în lume" de soțul său. Viorel Tudor, ni se spune și apoi ne convingem și noi, are o bibliotecă destul de bogată, dar nu putem spune că nu ne-a mirat faptul că pasiunea lui pentru cărți este considerată, hai să zicem așa, ca o ciudățenie. Surorile Burlacu (Niculina și gemenele Caterina și Paraschiva) sînt în formația de dansuri populare a întreprinderii, ies în oraș după cumpărături, au strîns și niște bani pentru a se repara televizorul căminului (dar nu se știe de ce nu s-a găsit și-un depanator).

Sigur, se poate ! Condițiile sînt bune (chiar dacă mai șchioapătă pe la unele cămine cu băieți), eforturile individuale dau rezultate bune, dar ce fel de rezultate ar da la nivelul colectivității atenția comitetelor U.T.C. îndreptată și către aspectele educaționale de dincolo de spațiul întreprinderii ?

POȘTA PAGINII

Așa cum în ultima noastră pagină dedicată căminelor de tineret am inserat răspunsuri la semnalele critice ale reporterilor noștri prezenți în cămine, tot astfel am fi dorit ca și acum să publicăm răspunsul Comitetului județean Bacău al U.T.C. direct vizat (și răspunzător de starea unor cămine din municipiul Bacău) în raidul nostru anterior. Am fi dorit, ne-ar fi bucurat (nu pentru noi ci pentru sutele de locatari tineri), dar cum nu de noi depindea răspunsul ne facem încă o dată datoria — recunoaștem, neplăcută — de a reaminti, pe scurt, cele constatate în unele cămine de tineret : localuri în care tronau mizeria, dezordinea, starea de paragină (paradoxal, ele aparțineau trustului de construcții); absența legitimațiilor de intrare în cămine favoriza (ca în cazul căminului „Proletarul") intrarea oricui, chiar găzduirea oricui pe timp mai lung sau mai scurt (chiar dacă cei aflați în cămin la ora raidului nostru au invocat diverse grade de rudenie cu cei care-l găzduiau); tinerii doreau și propuneau mai multe acțiuni educative, mai multe cluburi (ori măcar dotarea spațiilor existente și de la început destinate petrecerii timpului liber cu obiecte și mijloace adecvate scopului); amplasarea unor localuri (amplasarea foarte multor localuri, restaurante, circiumi) în apropierea căminelor de tineret era de asemenea un factor nu îndeajuns de stimulator și de instructiv pentru locatarii ce-și doresc, fără îndoială, liniște și chiar o altă modalitate de a-și petrece, așa cum se spune, în chip util și plăcut timpul liber.

Deși termenul în care Comitetul județean Bacău al U.T.C. trebuia să răspundă a trecut cam demult (în mod legal el trebuia să ne parvină în 30 de zile), revenirea noastră se datorează respectului nostru firesc față de tinerii cu care am stat de vorbă, din respectul pe care și Comitetul județean trebuie să-l aibă față de uteciștii întreprinderilor bacăuane. Sau să credem oare că între timp ceea ce a fost de remediat s-a remediat și din modestie Comitetul județean nu ne-a răspuns ?

Program administrativ, televizor, club (eventual), cărți (cîte și unde se găsesc), filme (după preferința sălii), teatru (mai rar), concerte ori expoziții (și mai rar), discuții cu specialiștii (cînd sînt), serile distractive (atunci cînd sînt organizate), dar, mai ales, fiecare pe cont propriu. Cam așa s-ar putea deduce din raidul nostru că-și petrec timpul liber tinerii din căminele de tineret. Și așa se întîmplă dacă toți cei cu care am stat de vorbă n-au putut să ne spună mai mult. Și trebuie să recunoaștem, imaginea nu-i tocmai tonică privind posibilitatea integrării rapide și eficiente a tineretului — provenind din toate locurile țării — într-un mare oraș. O imagine care ar trebui să dea de gîndit tuturor celor care știu (care trebuie să știe) că viața de organizație cuprinde și manifestările ce se desfășoară dincolo de spațiul întreprinderii. O imagine care poate oricînd îmbogăți orice program de activități, din orice organizație U.T.C.

Pagină realizată de GABRIEL NĂSTASE și CONSTANTIN STAN
Caricaturi de FLORIN ȘTEFĂNESCU

ECONOMIA de la o săptămînă la alta

O alternativă sigură la falsul argument al deficitului de muncitori

REALIZAREA NORMELOR, A PRODUCTIVITĂȚII PLANIFICATE

NOUL MECANISM ECONOMICO-FINANCIAR VĂZUT DE LA LOCUL DE MUNCĂ

Colectivul Întreprinderii de confecții din Arad și-a cîștigat în ultimii ani un bun renume nu numai pe piața internă, dar și pe cea externă, reușind să se impună prin calitatea produselor sale și prin promptitudinea executării comenzilor pentru beneficiarii deosebit de exigenți din Italia, Republica Federală Germania și alte țări. Condițiile bune de muncă și de viață, dotarea tehnică modernă a secțiilor de producție și nucleul de bază al forței de muncă, situat la un nivel de calificare superior, au constituit factorii determinanți ai performanțelor înregistrate. Planul de producție a crescut însă, cum era firesc, de la un an la altul, ceea ce implica completarea pe măsură a forței de muncă și pregătirea sa corespunzătoare. Din păcate însă întreprinderea n-a putut face față acestei probleme, lucrînd în cursul acestui an cu un minus de circa 200 de muncitori față de cifra planificată, după cum ne informează tovarășa Stana Terebeșteanu, președinta consiliului oamenilor muncii. Pentru anul viitor sînt necesari 450 de muncitori din care, pînă la această oră, n-au fost recrutați decît foarte puțini. Avînd în vedere perioada de care este nevoie pentru calificarea și integrarea lor, se poate întrevedea de pe acum că cei puțini în primul trimestru al anului 1982 se va lucra cu efective incomplete.

Cum se explică lipsa forței de muncă? Așa cum ne mărturisea și tovarășa inginer Aspasia Herbei, directorul întreprinderii, solicitanți ar fi, și biroul personal încadrează zilnic muncitori în vederea calificării, dar fluctuația se menține păgubitor de ridicată. Or, se știe, că în aplicarea cu succes a noului mecanism economico-financiar, orice cheltuială în plus, inclusiv cea consumată cu pregătirea forței de muncă, afectează direct producția netă, beneficiile, veniturile personale ale muncitorilor. Iată de ce, conducerea unității, ceilalți factori de răspundere, inclusiv organizația U.T.C., care cuprinde în rîndurile sale peste 850 de uteciști, trebuie să găsească modalitățile practice și eficiente de acțiune pentru stabilizarea forței de muncă, pentru păstrarea fiecărui tînăr care vine să se încadreze. Odată intrați pe poarta întreprinderii tinerii trebuie să întîlnească aici ambianța care să-i rețină, să se bucure de întreg sprijinul de care au nevoie pentru a se integra într-adevăr în timpul cel mai scurt în disciplina și exigențele colectivului. De multe ori, tinerii nou încadrați, după ce li se spune „bine ați venit în colectivul nostru", sînt lăsați să se descurce singuri, nimeni nu se mai ocupă în mod sistematic și permanent de ei. Era de așteptat ca organizația U.T.C să facă mai mult în această privință, să grupeze toți factorii răspunzători de munca și educația tinerilor și prin eforturi comune, să se combată fenomenul de fluctuație, să se facă totul pentru stabilizarea forței de muncă tinere în întreprindere. În planurile sale de activitate comitetul U.T.C. nu și-a stabilit nici măcar o singură acțiune referitoare la explicarea principiilor autoconducerii și autogestiunii muncitorești, a noului mecanism economico-financiar și răspunderile ce revin uteciștilor în aplicarea acestuia, nu s-a implicat direct, cu răspunderi și inițiative concrete în calificarea și perfecționarea profesională a noilor încadrați, în organizarea plăcută și educativă a timpului lor liber. Tovarășa Natalia Meșean, secretara comitetului U.T.C., ne spune că se stă permanent de vorbă cu tinerii care absentează nemotivat, cu cei care nu-și fac normele și cu cei care greșesc unele operații, dar numai stînd de vorbă nu-i poți ajuta pe tineri să depășească toate neajunsurile cu care se confruntă în perioada de adaptare cu producția și specificul întreprinderii.

Am stăruit asupra acestor aspecte, referitoare la forța de muncă deoarece nerealizarea sarcinilor economice pe unsprezece luni este pusă în mare măsură pe lipsa celor 200 de muncitori de care vorbeam. Această justificare este numai în parte reală și iată de ce. 45 la sută din muncitori s-au situat sub plan, îndeplinirea normelor, a principalilor indicatori ai planului de producție la nivelul întreprinderii fiind astfel compromisă.

Dacă toți muncitorii și-ar fi îndeplinit însă normele personale, productivitatea planificată, atunci lipsa forței de muncă reclamate nu numai că nici nu s-ar fi observat, dar nici n-ar mai fi fost necesară. La fel stau lucrurile și cu cei 450 de muncitori pe care se străduiește întreprinderea să și-i asigure pentru anul viitor. Organizînd așa cum trebuie producția și munca, în toate compartimentele, stăruind asupra calificării optime a tuturor muncitorilor ca și asupra întăririi disciplinei, întreprinderea ar crea condițiile îndeplinirii integrale a normelor — una din cerințele fundamentale ale noului mecanism economico-financiar — și astfel, numărul muncitorilor suplimentari ar descrește sensibil. Interesul economiei impune creșterea productivității muncii, a eficienței economice și nu sporirea continuă a efectivelor personalului muncitor, cel mai adesea pe seama descompletării forței de muncă de la sate. O influență negativă, deloc neglijabilă asupra indicatorilor de plan apoi au avut-o absențele nemotivate de la program. Or, pentru ca într-adevăr marile avantaje economice ale noului mecanism să se afirme pe deplin în activitatea colectivului, atunci nici o abatere de la disciplină nu trebuie tolerată. Cauza cu ponderea cea mai însemnată însă în nerealizarea indicatorilor de plan rămîne aprovizionarea defectuoasă a întreprinderii cu țesăturile contractate. Tovarășa director Herbei ne arată o situație care ar trebui să îngrijoreze la modul cel mai serios conducerea centralei confecțiilor, ale centralelor care coordonează producția de țesături (lînă, bumbac, mătase, în și cînepă): 78 000 metri pătrați de țesături restanță de la Întreprinderea industria liniei din Constanța, Industria liniei Timișoara, „Carpatex" Brașov, Întreprinderea textilă Buzău etc. Într-o astfel de situație nu se poate vorbi de buna organizare a fabricației, de respectarea întocmai a termenelor de livrare a unor produse la export, de îndeplinirea integrală a celorlalți indicatori. În afară de aceasta, mari cantități de țesături vin cu deficiențe de nuanțe coloristice. „Recordul" în livrarea unor țesături de calitate necorespunzătoare îl deține — după afirmația conducerii întreprinderii — țesătoria „Dacia" din Capitală și I.T. Pitești.

Pentru remedierea acestor neajunsuri și în primul rînd pentru asigurarea respectării fără abatere a contractelor de către furnizorii de materii prime și materiale, pentru aprovizionarea ritmică, conform graficelor a întreprinderii de confecții din Arad, centralele industriale avizate, ca și Ministerul Industriei Ușoare trebuie să intervină nemijlocit, creînd acestui colectiv posibilitățile tehnico-materiale necesare pentru recuperarea restanțelor acumulate pînă acum, îndeplinirea planului anual la toți indicatorii și pregătirea temeinică a sarcinilor pentru anul viitor.

ROMULUS LAL

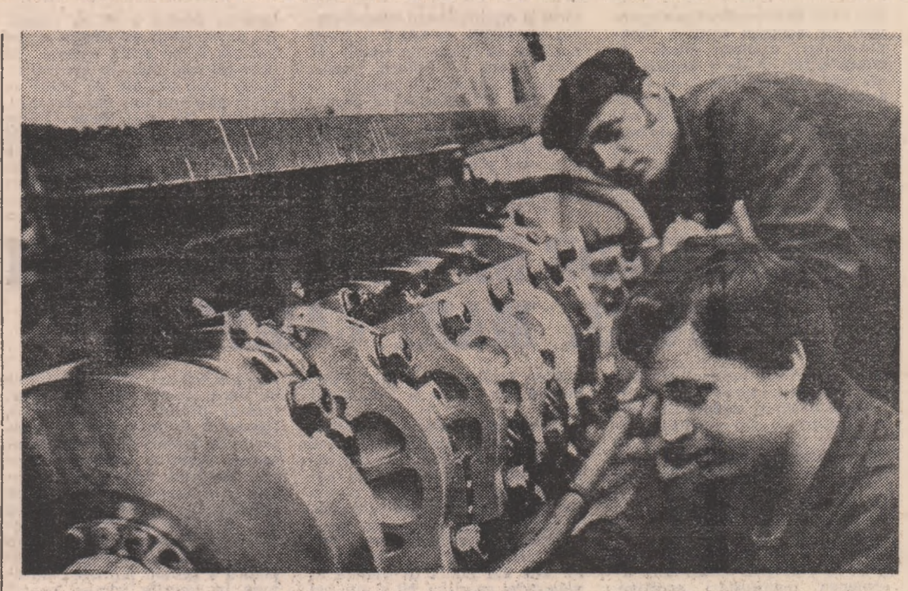

Cît consumăm, cît și cu ce eficiență producem?

CIMENTUL POATE DEVENI MAI PUȚIN ENERGOINTENSIV!

În continuarea dezbaterilor pe marginea consumurilor și a costurilor de producție, găzduite de paginile ziarului nostru, de această dată ne-am propus să ne oprim pe fluxul de fabricație al unuia din cele mai importante și mai solicitate materiale de construcții — CIMENTUL. De ce tocmai cimentul? Opțiunea noastră a fost dictată de faptul, îndeobște cunoscut, că acest material de construcții se înscrie în categoria produselor energointensive. Așadar, un material de strictă necesitate, dar la producerea căruia se consumă o mare cantitate de energie electrică și combustibil. Mai mult chiar, ponderea în cadrul costurilor totale de elaborare a cimentului este dată tocmai de consumurile energetice. Firesc, în contextul dat, în cadrul unei anchete efectuate la Combinatul de lianți și azbociment Tîrgu Jiu am insistat asupra eforturilor, căutărilor și preocupărilor oamenilor muncii din această unitate economică, eficienței economice a activității, cu atît mai mult cu cît, așa cum se va vedea în continuare, rezerve există, dar nu sînt puse efectiv în valoare...

Privită strict prin prisma costurilor de producție, activitatea colectivului de la C.L.A. Tîrgu Jiu se situează la cotele unei ridicate eficiențe. Afirmația noastră ia în calcul faptul că la mia de lei producție marfă, pe perioada încheiată din acest an, **unitatea înscrie o economie de 1,60 lei la cheltuielile totale și de 5,90 lei la cele materiale.** Ne găsim deci în fața unei experiențe valoroase, asupra căreia merită să ne oprim. Deci, care sînt principalele elemente ale ecuației costurilor ce au condus la economiile amintite? Un prim răspuns la această întrebare ne-a oferit inginera Eugenia Radu, președinta Consiliului oamenilor muncii pe combinat: „Ar fi de notat, în primul rînd, că, în unitatea noastră, pentru arderea la cuptoarele de clincher utilizăm numai aerul secundar, deci nu gaz metan cum se arde la combinatele similare din țară. Acest procedeu are efecte economice certe la consumul de combustibil, exprimat într-o economie ce se ridică la peste 100 000 lei în acest an. Și nu valoarea în sine ne interesează în principal ci volumul de gaz metan economisit. De notat este și faptul că **la energia electrică avem cel mai redus consum din cadrul centralei — 103 Kw pe tonă.** Desigur, acesta putea fi mult mai mic, dar în acest an ni s-a schimbat structura de fabricație, producînd cimenturi cu o altă compoziție de clincher, deci avînd o tehnologie nouă la măcinare, și nu am avut timpul necesar pentru găsirea soluțiilor de diminuare a consumurilor energetice. Sîntem însă în stadiu avansat cu cercetările și în anul 1982, cînd prin plan este prevăzut un consum de 101 KW, vom produce cimentul cu consumuri pe tona de produs ce se vor situa sub 100 de KW".

La rîndul său, economistul Ștefan Coltescu ne-a prezentat și alte căi de reducere a cheltuielilor materiale. Dintre acestea cele mai importante ni se par a fi cele care vizează reducerea consumului de azbest fibră și activitatea de reconditionare și refolosire a unor piese și subansamble. Astfel, economia de azbest fibră (materia primă ce se aduce din import) se ridică la circa 135 tone. Cum s-a reușit acest lucru ne spune inginerul Vasile Crac, șeful secției azbociment: „Începînd din acest an am adoptat o nouă tehnologie de defibrare la plăci, respectiv defibrarea umedă în locul celei uscate. Am acordat, de asemenea, o atenție deosebită utilizării la maximum a fiecărui gram de materie primă, gospodăririi judicioase a acestora". De fapt, la activitatea de gospodărire a materialelor, tinerii din combinat au contribuit în mod direct, prin efectuarea unor acțiuni de muncă patriotică. După cum ne declara Maria Drăgoi, secretară adjunctă a Comitetului U.T.C., tinerii au participat la descărcarea materialelor din vagoane și depozitarea acestora în magazii, de reținut în rîndul celor mai activi ca fiind Ion Popescu, Olivia Corabea, Ion Nedoiu, Ion Ungureanu, Constantin Popescu și Ion Pasăre. În ceea ce privește reconditionarea pieselor — role de cuptor, rotoare de ventilator, sneuri de pompe Fuller, rotoare pentru concasare, calcar, ciocane pentru concasare clincher — valoarea se ridică la peste 9 milioane lei, sumă ce se regăsește în economiile amintite în ceea ce privește costurile.

Desigur, ne putem opri aici cu constatările anchetei efectuate la C.L.A. Tg. Jiu. Nu înainte de a pune întrebarea: Pot fi obținute în anul viitor, a cărui producție se pregătește din plin din aceste zile, consumuri mult mai mici? Răspunsul nu poate fi decît afirmativ. Pentru că, în prezent, se consumă mai multă energie electrică decît prevăd normele; continuitatea în alimentare nu are cei mai buni indici extensivi, consumurile reduse fiind rezultatul folosirii intensive. Deci, rezerve mai sînt...

ION D. CUCU

Argumentele faptei

DESPRE PASIUNE ȘI ÎNCĂ CEVA

O meserie, la urma urmei, nu-i decît o meserie. Afirmație stereotipă. Dar poate fi mult mai mult decît atît. Atunci cînd, încercînd să ți-o asumi, o faci cu pasiune. Știam despre el că terminase în București și că prin ultimul an fusese în practică la Baia Borșa. Pînă aici nimic neobișnuit. A terminat și a dorit să vină aici. A intrat în al doilea an de muncă. Ca geolog. Cu sector direct la Măgura doi. Într-un an — îmi spunea inginerul șef al întreprinderii miniere — a făcut cît alții în trei. A fost, cum se zice de obicei, „testat". Acum se investește multă încredere în el. Și am spune noi, respectul cuvenit. Ce legătură are, la drept vorbind, pasiunea cu toate acestea? Cred că este tocmai legătura esențială. Pasionat de munca lui, de meseria lui, tînărul geolog Dorel Ardelean a întreprins, luîndu-și foarte în serios vocația, cîteva acțiuni care au lăsat nu doar o impresie deosebită. De fiecare dată, atunci cînd a fost nevoie, a rămas fără a fi „rugat", uneori pînă spre miezul nopții să lucreze. Omul refuză să vorbească despre el și as zice nu numai din excesiva lui modestie ci, cred, pentru că își ia în serios vocația. Îmi spunea că visează să ducă la bun sfîrșit niște idei mai vechi și că zona îi oferă „cadrul" căutărilor sale. Nu știu de ce mi-a venit să-l întreb ce va face în viitorul apropiat, după terminarea stagiului. Nu m-am gîndit, zice, decît la faptul că, atunci cînd se va întîmpla să plec din Baia Borșa, nimeni să nu aibă sentimentul că am trecut pe aici degeaba. După felul cum vorbesc astăzi oamenii despre el, nu ne îndoim, munca lui nu va trece neobservată. Ceea ce nu-i puțin lucru la urma urmei. (S. Viorel).

Ce hotărîm, ce înfăptuim?

UN ANGAJAMENT ONORAT

„Utilizarea S.D.V.-urilor, a materialelor și semifabricatelor, la cotele cincinalului calității și eficienței" este genericul sub care s-a acționat în cadrul secției sculărie centrală a **Întreprinderii de utilaj petrolier „1 Mai" din Ploiești** încă din prima lună a acestui an. Este vorba, așa cum ne preciza subinginerul Tudor Zahiu, secretar al organizației U.T.C. din respectiva secție, de materializarea unei propuneri făcute de tineri în cadrul adunării generale U.T.C. din luna ianuarie 1981. Uteciștii hotărîseră atunci ca principalul obiectiv al organizației lor să fie folosirea în procesul de producție timp de o lună a S.D.V.-urilor economisite de ei. Iată că angajamentul pe care și l-au luat cei circa 250 de tineri din organizația U.T.C.-sculărie centrală a unității ploiușteană și-a dovedit din plin eficiența. Luna octombrie a fost luna în care tinerii au lucrat cu S.D.V.-uri economisite prin utilizarea rațională a acestora în lunile anterioare și prin îmbunătățirea calității de fabricație a pieselor și subansamblelor. Valoarea economiilor la nivelul secției se cifrează la suma de 120 000 lei. De asemenea, au fost raportate recent alte economii la fel de semnificative, respectiv circa 100 000 lei. Această cifră exprimă sintetic spiritul gospodăresc al uteciștilor secției care au reușit în ultima perioadă să execute (conform angajamentului) 40 la sută din necesarul de S.D.V.-uri de ordinul II (scule pentru așchiat), utilizate în fabricația curentă, prin refolosirea capetelor-bară oțel, sortare de cupoane din oțeluri aliate și refolosirea acestora prin croieli combinate și segmentare, precum și refolosirea cozilor cuțitelor de strung, realizîndu-se astfel o economie lunară de circa 5 000 kg oțel laminat pentru scule. Aceste frumoase rezultate raportate cu prilejul ultimei adunări generale U.T.C. a organizației din secția sculărie centrală atestă cu argumentul concret al faptei responsabilitatea cu care s-a acționat în punerea în aplicare a hotărîrilor luate la începutul acestui an. (I. Podoleanu).

Atitudini și... atitudini

NIMIC NU SE PIERDE, DAR RISCĂ SĂ RUGINEASCĂ

Nu-ți vine chiar așa la îndemînă fie și numai să străbați curtea întreprinderii I.M.M.U.M. din Baia Mare. Pentru simplul motiv că este destul de mare. Și, ca orice întreprindere care se respectă, își are propriile ei magazii de piese și repere chiar dacă acestea sînt amenajate în aer liber. Iată, bunăoară, depozitul secției de forjă-debitare poate fi considerat unul model. Ca să fie model trebuie să existe un termen de comparație. Și pe acesta nu trebuie să-l cauți prea departe și cu tot dinadinsul, zicem noi. Îl găsești alături, unde, parcă prea sînt aruncate, nu numai în aer liber, dar și în voia soartei tot felul de piese, repere, cîte și mai cîte. „Proprietari" — după cum am aflat — sînt colegii celor de la debitare, respectiv, din secțiile UT-1, UT-2, UT-3. Chiar să nu fi tras cu coada ochiului, la o palmă distanță, unde, cum spuneam, cei de la forjă-debitare își țin „depozitul" în mare ordine?

...Și, puțin mai încolo. De data asta nu mai sînt chiar simple bucăți de metal ci, producție neterminată în toată regula, abandonată sub cerul liber de ani buni. Citim pe o cuvă de la filtru de vid: comandă 103 036, rep. 1—0. Mai încolo, vreo opt alimentatoare dacă nu mai multe. Acestea deci, „încap" în limitele termenului de producție neterminată. Am pune o întrebare: „neterminată" încă de rugină? Pentru că, după starea jalnică în care se află, altceva mai bun nu le prea poate aștepta. Și cînd te gîndești că sînt sute de tone! **(VIOREL SĂMPETREAN).**

VINE STREIUL DE LA MUNTE

Coborîndu-și apele din Munții Sebeșului, Streiul era socotit ca unul dintre cele mai curate rîuri ale țării, cu apa cea mai bună la gust. Păstrăvii „curcubeu" străfulgerau ca niște raze de lumină în undele sale și pe toată lungimea lui, din Vîrful Bătrîna pînă se varsă în Mureș.

De un timp încoace însă, spre marea îngrijorare a țăranilor ce își au gospodăriile pe malurile sale, începînd de la Călan, Streiul și-a schimbat aspectul, înnegrindu-se ca smoala. Nici pești nu mai trăiesc, nici vitele nu mai pot fi adăpate. Deversările care se fac de la Întreprinderea „Victoria" Călan sînt pe cale de a ucide acest minunat rîu pe toată porțiunea pînă la vărsare.

Pentru ca Streiul să nu devină ceea ce a devenit Cerna, adică un rîu fără viață, factorii de răspundere din județul Hunedoara și în primul rînd siderurgiștii din Călan trebuie să ia imediat măsurile energice pentru evitarea oricăror deversări de ape reziduale de la instalațiile din uzină în rîu, iar cei care încalcă Legea protecției mediului înconjurător să fie aspru trași la răspundere. Dacă zeci de ani siderurgiștii din Călan au putut evita poluarea Streiului, ei vor trebui să găsească și acum, după dezvoltarea activității industriale, posibilitatea de a-i lăsa rîului limpezimea și viața neatinse. **(L. ROMULUS).**

Probleme la zi, soluții la zi

O recentă ședință de analiză a activității din zootehnia județului Mureș evidențiază o serie de lipsuri în ceea ce privește ordinea și disciplina în unitățile zootehnice. Acestea se concretizează în neîndeplinirea sarcinilor de modernizare a unităților, în neîndeplinirea planului de producție planificată pe primele 10 luni ale anului. Iată, de pildă, în unitățile cooperatiste, față de media de 1 800 litri planificați pe cap de vacă furajată s-au obținut 1 115. Cauzele se cunosc. Situația necorespunzătoare se datorează unui complex de factori cum sînt furajarea necorespunzătoare, nerealizarea planului la montă și fătări, nerealizarea efectivelor. În consecință, s-au stabilit măsuri concrete pentru redresarea situației, dar pînă atunci să vedem cum vor ierna animalele în cîteva unități.

RASA-I BUNĂ, DAR MASA ȘI CASA?

C.A.P. LIVEZENI. O unitate restantă față de stat cu 700 hl lapte. În curtea cooperativei și fermei zootehnice, un noroi de nedescris. O realitate pe care probabil mizează președintele Martin Nagy cînd ne spune că grajdurile sînt pregătite pentru iarnă. Reporterul, în pantofi fiind, nu se va încumeta să treacă de ușa biroului, gîndește el. Rămînem deocamdată la statistici. Față de un efectiv de 540 animale, s-a realizat 516. Natalitatea: față de 87 la sută planificat, s-a realizat doar 68 la sută. Iar producția de lapte în proporție de 88 la sută. E bine să știm ce înseamnă acest 88 la sută: 988 litri în 328 de zile. Adică 3 litri pe zi. Cît o capră bună. Explicația?

— Știți cum e cu zootehnia, spune medicul veterinar Herta Elekes, șefa fermei: rasă, masă, casă. În privința rasei nu ne putem plînge.

Bietele rumegătoare sînt scoase din culpă. Rămîn inculpați oamenii, adică cei care trebuie să realizeze cazarea și masa. Vizităm ferma. Din noroi, în gunoi, trecem prin cele trei grajduri. Sîntem informați asupra unui progres: cu ajutorul întreprinderii patronatoare Electromureș s-a introdus apă. Lipsesc însă jgheaburile, așa că încă vitele nu au „plăcerea" să se adape de la robinet. Prin ușă se vede bine afară. O fereastră este căptușită cu paie. Numai că din lipsă de utilaje, cocenii se administrează netocați, că bucătăriile furajere sînt ocupate cu viteii.

— Să nu criticați oamenii, ne roagă președintele, că ni se duc.

În condițiile acestea de muncă, nici nu-i de mirare. Și poate îngrijitorii nici nu-s vinovați. Vinovată este conducerea cooperativei care ani de zile a lăsat zootehnia pe ultimul plan. Vinovați sînt cooperatorii, consiliul popular și alte organe care nu s-au încumetat să urce pînă la grajduri sau dacă au făcut-o, s-au mulțumit doar să constate. O imagine similară ne oferă și grajdul din brigada Ivănești.

În unele ferme zootehnice mureșene

IARNA BATE LA UȘĂ, DAR FRIGUL INTRĂ FĂRA SĂ MAI BATĂ

Discutăm cu îngrijitorul Mihai Molnar.

— Cîte ceva putem face, dar în condițiile acestea nu putem face prea mult. Gîndiți-vă nu la mine, că oricum sînt bărbat, ci la o femeie care trebuie să aducă zilnic cu roaba, prin noroiul acesta, aproape o tonă de borhot. Mai adăugați alte roabe de gunoi tot prin noroi.

Am văzut deci casa. Care este situația furajelor?

— Cantitativ, spune președintele, aproape că ne-ar ajunge. Calitativ însă finul a rezultat de pe un teren inundat de trei ori.

Șirele de paie, fin sau cocenii, sînt frumos aranjate. De aici însă, pînă la iesle noroiul înghite zilnic apreciate cantități căzute din roabă. Mai consemnăm că vitele nu au „plăcerea" să se adape de la robinet. Prin ușă se vede bine afară. O fereastră este căptușită cu paie.

ÎN LOC SĂ ASIGURE FURAJELE, SCAD EFECTIVELE

LA C.A.P. SARD aspectul exterior arată ceva mai bine. Avem interlocutor pe Andrei Krankai, tehnician însămînțător.

— Cum stați cu efectivele?

— Dintr-un plan de 451 capete la sfîrșitul anului, avem la ora actuală 360. Vor mai intra 21 viței rezultați din fătări.

— Diferența de 70?

— Diferența...

— Ați scos din efectiv 130 capete, nu aveți bani să le înlocuiți?

— Nu chiar banii ar fi o problemă. Dacă am mai cumpăra încă 70 de capete, furajele ne-ar ajunge doar pînă la sfîrșitul lunii februarie.

Aflăm că unitatea intră în iarnă cu un deficit de 70 tone fîn, că grajdurile sînt în curs de modernizare, la stadiul de... cîteva trunchiuri de brad aduse în curte care vor trebui să se transforme în grinzi, scîndură, uși. Dar cînd? Pînă atunci, bucătăria furajeră este spațiul din fața ușilor unde Francisc Kovacs din brigada de deservire depozitează finul și sfecla ce urmează a fi administrate. Oricît se străduiește să aranjeze grămezile, noroiul își ia dijma. La deficitul de furaje se adaugă și cantitățile risipite zilnic. În astfel de condiții realitatea întîlnită în grajdul brigăzii Tîmpa reclamă măsuri urgente de îngrijire și furajare a animalelor. Împreună cu îngrijitorul Iuliu Tordai „inventariem" 130 viței. Reținem că la jumătate li se pot număra coastele, iar în 6 ferestre în loc de geamul transparent este pusă folie de polietilenă pe care citim: „îngrășăminte complexe". Se poate considera cu această situație încheiat capitolul pregătiri pentru iernatul animalelor?

CONDIȚIILE DE MUNCĂ — O ATRACȚIE REALĂ PENTRU TINERI

Desigur, secvențele relatate nu constituie o generalitate. Dar asemenea secvențe sînt suficiente pentru a diminua eforturile ce se depun la Band, Păsăreni, Voivodeni, Pănet, Cuci, Gheja și în alte părți în direcția realizării producției de lapte și carne la nivel de județ.

Ora 6.00, este oră de vîrf în ferma zootehnică a **C.A.P. SÎNGIORZUL DE MUREȘ.** Se mulg vacile, se furajează, se face curățenie. Spre deosebire de fermele la care ne-am referit, aici putem circula — după cum ne asigură Iosif Lőrincz, economistul fermei, și Alexandru Kőmüves, agentul veterinar prezenți la program — în pantofi de lac. La instalația de muls, 5 tineri. Discutăm cu ei. Lazăr Man, Iuliana Opriș, Judith Irsai, Lazăr Dăndărău, mecanici de întreținere, veghează instalația. Remus Nirestean, elev în clasa a XII-a la Liceul industrial din Tg. Mureș, e în vizită. Îi plac animalele și vrea să dea admitere la zootehnie, ne declară. Fetele sînt absolvente ale liceului agricol. Dăndărău a lucrat pînă nu demult ca sculer matriter la IMATEX. O pasiune comună: le plac animalele. O recunosc ei, și condițiile în care se lucrează acum la Singeorz le plac. Mai trebuie racordate la centrala termică încălzirea centrală și baia, ca să se poată spune într-adevăr că aici condițiile de muncă sînt excelente. Vitele sînt bine întreținute. Chiar foarte frumoase. Discutăm despre producții.

— Încă nu ne putem lăuda, spune Dăndărău. Sîntem ca un copil mic care abia acum a învățat să meargă pe picioare. Noile grajduri s-au recepționat doar în septembrie. Dacă condițiile acestea ar fi existat mai demult, poate că nu mă făceam mecanic ci direct zootehnist. Să știți că mai am colegi care ar vrea să vină acasă de la Tg. Mureș.

Ne gîndim la rugămintea președintelui de la Livezeni, să nu-i criticăm îngrijitorii ca să nu plece. Ne gîndim și la condițiile în care lucrează zootehniștii din Livezeni. Concluzia se conturează de la sine: vreți să aveți oameni în zootehnie tovarăși conducători de unități? Creați-le condiții omenești de muncă!

MIRCEA BORDA

SCÎNTEIA TINERETULUI

Sport

comentarii • dialoguri • note • informații • comentarii • dialoguri • note

DACIADA — Finalele concursului național sătesc de trîntă

ACOLO UNDE SE POT DESCOPERI VIITORII MARI CAMPIONI

Pentru a 13-a oară de cînd se organizează o finală pe țară, una dintre cele mai îndrăgite discipline sportive naționale — trînta — și-a desemnat campionii. Nu a fost ușor pentru cei aproximativ 30 000 de concurenți înscriși pe foile de concurs în etapele anterioare să ajungă pînă la mult rîvnitul loc pe podium. Explicația este cît se poate de logică. Ampla competiție sportivă națională „Daciada", caracterul ei de masă a stîrnit în rîndul tuturor iubitorilor de sport ambiția afirmării în spiritul eticii sportive, fapt care în cele din urmă se reflectă în depășirea criteriilor pur amatoare prin însușirea unor procedee și tehnici specifice, mai apropiate de rigorile regulamentelor. Evidențierea acestui aspect ne-a fost subliniată și de lectorul universitar din cadrul I.E.F.S. București, tovarășul Dumitru Hîtru, participant la toate edițiile de pînă acum. „Saltul calitativ produs a fost evident. Însușirea unor procedee de luptă, mai exact spus, cizelarea celor afirmate de-a lungul timpului în acest sport național, demonstrează tocmai recunoașterea faptului că tinerii de azi nu se mulțumesc numai cu supremația forței. Apelul la viteza de execuție a unor mișcări și la inteligență au dat întrecerilor un plus de frumusețe și atractivitate". Dealtfel, unul dintre principalele scopuri ale actualei ediții a Campionatului național sătesc de trîntă a fost și de a depista pe cei mai valoroși tineri, cu reale aptitudini fizice și volitive pentru a deveni continuatori de nădejde ai școlii românești de lupte. Că acesta a fost unul dintre principalele scopuri ale finalei pe țară a întrecerilor de trîntă, a dovedit-o prezența la Arad, în calitate de arbitri, a multiplilor noștri campioni naționali și mondiali, maeștri emeriți ai sportului Ion Baciu și Roman Codreanu, alături de alți prestigioși animatori ai luptelor, cum sînt Vasile Toth, arbitru internațional Mihai Trifan din Galați, de opt ori campion al țării la trîntă. În discuția purtată cu ei în jurul importanței pe care o au competițiile cu caracter de masă, interlocutorii au fost unanimi în a aprecia rostul unor asemenea manifestări sportive. Federația română de lupte, C.N.E.F.S., M.E.Î., organisme prezente prin reprezentanții lor la Arad, alături de U.T.C., inițiatorul și organizatorul acestei ample competiții, au văzut la lucru noul val de tineri din rîndul cărora se vor ivi viitorii noștri campioni naționali, europeni și mondiali. Este vorba, în primul rînd, de cei care au îmbrăcat mult rîvnitul tricou de campion al „Daciadei", ca și despre mulți alții care printr-o atentă îndrumare și perseverență își pot dobîndi un nume în elita acestui sport: Ilie Grozav din Brașov, Simion Sorică din Brăila, Ionel Șerban din Galați și încă mulți alții.

Competiția, desfășurată în condițiile unei excelente organizări, a scos în evidență și o seamă întreagă de alte aspecte. Primul și cel mai de seamă asupra căruia vor trebui să mediteze animatorii sportului de masă este preocuparea pentru depistarea talentelor concomitent cu educarea lor atît din punct de vedere al măiestriei sportive, cît și din cel al atitudinii pe terenul de întrecere. Desigur, un tînăr dornic să devină campion trebuie pregătit pentru a cîștiga, dar în același timp și pentru a ști să piardă. Nu există decît un singur loc pe podium și pe acela trebuie să urce cel mai bun. În spiritul acestei idei, cuvinte de laudă se cuvin profesorului din Trușești, județul Botoșani, Ioan Cojoc care a venit la Arad cu cei mai buni flăcăi din Țara de Sus a Moldovei. Al doilea aspect ține de viciile actualului regulament de organizare a întrecerilor la trîntă. Toți oficialii prezenți la finala arădeană au recunoscut că un mare număr de competitori, contrar literei regulamentului, figurează, în același timp, în loturile de juniori ai diferitelor asociații sportive și cluburi. Pentru cîștigarea unor locuri fruntașe în clasamentul general se apelează la talentul și măiestria deja dobîndite în sălile de antrenament în detrimentul multora care, deși posedă reale însușiri pentru a deveni luptători, nu ajung în loturile trimise pentru faza pe țară. De vină este și slaba organizare a competiției în etapele premergătoare finalei. O ilustrează și prestațiile sub așteptări ale unor județe ca Tulcea, Caraș-Severin, Dolj, Constanța, cărora trebuie să le adăugăm Alba și Neamț care, deși și-au anunțat sosirea la Arad, în cele din urmă au lipsit. Este de netolerat ca după ce luni în șir s-au cheltuit fonduri, energie și speranțe, printr-o inadmisibilă decizie, celor care trebuiau să vină să li se refuze dreptul participării în finală.

S-au desfășurat 204 meciuri la care au fost angajați circa 200 de concurenți. Două zile de întreceri în care simpatiile asistenței cu mult mai numeroase decît ne așteptam s-au realizat spontan. Cum e și firesc, însă, în cele din urmă au biruit cei mai buni. Titlul de campion a fost cucerit de următorii tineri din mediul rural: categ. 56 kg: Ilie Grozavu, județul Brașov (el a primit diploma pentru cel mai tehnic concurent); cat. 62 kg: Gheorghe Mateciuc, județul Arad; cat. 68 kg: Romeo Ciobanu, județul Botoșani; cat. 76 kg: Stelică Tatarciuc, județul Botoșani; cat. 87 kg: Aurel Mititică, județul Botoșani; cat. peste 87 kg: Valentin Iamandi, județul Vaslui. Pe județe, primul loc a fost ocupat de Botoșani, cu 21 puncte, locul II Brașov — 17 p și locul III — Vaslui, cu 15 puncte.

ION DANCEA

Ciclul olimpic 1981—1984, după primul an

LĂSAT LA VOIA ÎNTÎMPLĂRII, ATLETISMUL NOSTRU CONTINUĂ SĂ REGRESEZE. PÎNĂ CÎND?!

Bogat în competiții internaționale de anvergură, abordat și urmărit cu interes pe toate meridianele, anul sportiv 1981 a constituit un moment deosebit de important, prin faptul că a inaugurat noul ciclu olimpic, la capătul căruia, în 1984, se află cea de a XXIII-a ediție a J.O., programată la Los Angeles.

Iată de ce, ne-am propus ca, începînd de astăzi, să prezentăm cititorilor noștri o suită de analize ale principalelor discipline olimpice, mai precis ale rezultatelor obținute de sportivii români în acest an.

Cu doi ani în urmă, ziarul nostru a inițiat o amplă dezbatere în problemele atletismului românesc, arătînd că acesta intrase într-un con de umbră alarmant și precizînd, totodată, o serie de cauze. Rezultatul — s-a operat schimbarea secretarului responsabil al federației de specialitate. Dar lucrurile au continuat să meargă ca înainte. Adică prost!

Anul trecut, am procedat la o a doua dezbatere, și mai largă, invitînd la dialog cîțiva dintre cei mai valoroși tehnicieni din atletismul nostru. S-au arătat — din nou! — toate lacunele existente, s-au făcut și numeroase propuneri, dar s-a exprimat și îndoiala că secretarul responsabil al federației, din acel moment, dispune de posibilitățile și de puterea decizională de a ameliora situația. Ba mai mult, într-unul din articolele dezbaterii de atunci, ne întrebam cît va rezista în funcție cel de-al treilea secretar al F. R. Atletism, din ultimii ani, profesorul Emil Jecu?

Și iată-ne în 1981, la sfîrșitul anului 1981. Profesorul Emil Jecu nu mai există la federație. De cîteva luni bune! Și nu se știe exact dacă și-a părăsit funcția sau a fost scos din ea, dar se știe că în locul său nu e numit încă nimeni! Așa că, de cîteva luni, atletismul românesc este lăsat, realmente, la voia întîmplării, postul de conducere fiind asigurat... temporar de Dragoș Hadircă, venit la F. R. Atletism de la F. R. Ciclism! N-avem nimic cu profesorul Hadircă, nimic să-i reproșăm, ba chiar îl plîngem de milă, pentru interimatul pe care a fost obligat să-l asigure, dat fiind că atletismul nostru se află într-o asemenea degringoladă încît e imposibil de crezut că un singur om — și acela fără mandat! — o poate scoate la capăt!

Ceea ce s-a întîmplat cu atletismul românesc, anul acesta, e, de fapt, rezultatul firesc al dezorientării din anii precedenți.

S-a bătut monedă pe „Universiadă", stabilindu-se (pe bună dreptate) că Jocurile Mondiale Universitare de la București constituie obiectivul prioritar. Oare acest lucru să explice rezultatele sub orice critică obținute de atleții români la alte competiții, dinaintea Universiadei sau după ea? Dar, înainte de a trece mai departe, credem că se cuvine să clarificăm și problema rezultatelor obținute de atletismul nostru la J.M.U. '81. Pentru aceasta, propunem o singură comparație: între cele 5 (cinci) medalii de aur cucerite în 1979, la Universiada din Mexic, și cele 2 (două) medalii de aur cucerite anul acesta, acasă, la București!

O fi fost Universiada pentru atletism mult mai valoroasă decît ediția precedentă, nu zicem nu, dar să se fi întîmplat același lucru și cu Campionatele Balcanice?! Să fi crescut valoarea atleților din Balcani atît de mult încît echipa noastră masculină să ajungă pe locul 4, la mare distanță de reprezentativa Greciei, iar formația feminină a Bulgariei să fi promovat atîtea talente noi încît să ne surclaseze fără probleme?! Așa să fie și tot e limpede că am rămas în urmă. Mult, foarte mult chiar...

Dar juniorii? Ei au avut ca obiectiv prioritar Campionatele europene, fapt pentru care s-au dus pînă la Utrecht (e drept, numai cu trenul!) și s-au întors cu vederi din Olanda și cu lalele. Fără titluri și fără medalii! Să fi fost poate vorba numai de o recompensă, după singura medalie luată la Balcaniada de juniori din Bulgaria, medalie de onoare, rămasă ca un îndepărtat ecou al celor 11 titluri, cucerite cu un an înainte?!...

Întorcîndu-ne la seniori, mai avem unele întrebări. De ce s-or fi mai dus atletele noastre în Norvegia, la semifinala „Cupei Europei" (grupa B)? Ca să rateze calificarea? La băieți, măcar s-a luat decizia de a nu mai participa în această competiție de valoare. După ce reușiseră, nu demult, să se claseze pe locul I în finala grupei B, bătînd Cehoslovacia și Ungaria!...

Așadar, atleții noștri ne-au reprezentat anul acesta în competițiile europene într-un mod incalificabil, întorcîndu-se de acolo tiptil, să nu-i știe nimeni că au făcut figurație! Dar pe banii cui plimbăm prin Europa loturi lipsite de valoare și tehnicieni cocoloșiți ani de-a rîndul? Cine are căderea să taie din calendar o competiție internațională organizată la București („Cupa de cristal"), pentru a planifica, în schimb, sejururi prin nimic justificate, în alte țări?!

Oare nu poate fi oprită în nici un fel dezordinea existentă la F. R. Atletism? Oare tovarășii din conducerea C.N.E.F.S., aflați cu numai un etaj mai jos, nu pot urca măcar cîteva trepte, pentru a vedea că totul este vraiște, că la F.R.A. se vorbește în șoaptă, pe la colțuri, că măsurile care se iau — cînd se iau — sînt alandala, că antrenorii sînt schimbați, la loturi, după bunul plac al cine știe cui, că tot în loturi se intră pe criterii ce nu au nici în clin nici în mînecă cu valoarea (și se stă!), că baremurile sînt baremuri numai pentru anumiți sportivi și pentru anumite cazuri, că suspendările sînt dictate aiurea, că Biroul federal tace... la unison, iar Colegiul Central al Antrenorilor a ajuns un fel de șezătoare anuală, în care se vorbește despre orice altceva, numai despre linia metodică nu, pentru că tot s-ar vorbi inutil?!

Atletismul românesc încheie primul an al noului ciclu olimpic cu un bilanț neobișnuit de slab, mai slab decît anul trecut și mai slab decît acum doi ani. Și asta, în timp ce realitatea probează că dispunem chiar în momentul de față de cîțiva performeri autentici, cu reale perspective de progres, deci și cu evidente șanse olimpice.

Doina Melinte este o valoare certă, cum valori indiscutabile sînt Florența Crăciunescu, Anișoara Cușmir, Fița Lovin, Maricica Puică, Sorin Matei sau Gheorghe Lina. Tinerețea și talentul lor obligă la grijă și la seriozitate, la control și îndrumare, la preocupări temeinice din partea federației.

Așteptăm din partea conducerii C.N.E.F.S. nu răspunsuri pe hîrtie, ticluite cu meșteșug gazetăresc, ci măsuri imediate, la obiect, măsuri așteptate de cîțiva ani.

Tinerețea și talentul atleților români nu așteaptă, cum nu așteaptă nici Jocurile Olimpice!

HORIA ALEXANDRESCU

Despre deltaplanism, în viziunea bizară a Federației aeronautice

În ziua de 21 octombrie a.c., Federația Aeronautică Română a adresat redacției noastre o scrisoare de răspuns, la articolul „Cine frînge aripile unui sport tînăr?", publicat de noi, la 12 octombrie.

Pe trei pagini și jumătate, semnatarul scrisorii — tovarășul Dumitru Mateescu, secretar al F.A.R. — reia aproape textual ideile unui răspuns anterior, dat de alt tovarăș, la alt articol, care trata aceeași temă. Ba chiar, făcînd apel la faptul că redacția nu a ținut cont de primul răspuns, secretarul F.A.R. solicită, de această dată, publicarea actualei scrisori „pentru marele public, care așteaptă cuvîntul Federației Aeronautice Române".

În lumina prevederilor Legii presei, dorim să clarificăm federației două aspecte: că primul răspuns nu a fost publicat din cauză că a fost trimis redacției în afara termenului legal (30 de zile), sosind după exact 54 de zile! În al doilea rînd, precizăm F.A.R. că scrisoarea pe care ne-a trimis-o acum nu cuprinde răspunsurile la cele 5 întrebări adresate de ziarul nostru, la data de 12 octombrie, lucru care atestă că federația încearcă o eschivă de la asumarea responsabilității. Ceea ce nici nu ne miră. Și iată de ce:

Cu ocazia tentativei pe care am făcut-o de a discuta, la sediul federației, cu o persoană competentă și împuternicită să ne ofere răspunsuri în problema deltaplanismului, secretarul F.A.R., Dumitru Mateescu (adică tocmai semnatarul scrisorii de acum!), și-a declinat orice responsabilitate pe această linie. A apărut, în schimb, tovarășul Stinghie, inspector de zbor în cadrul Departamentului Aviației Civile, care se afla în posesia unui dosar cu problemele deltaplanismului. Dar, pe lîngă faptul că tovarășul inspector nu deținea o funcție în sfera federației și, deci, pe linia activităților sportive, nu dispunea nici el de un mandat necesar pentru o discuție oficială.

Așadar, după un drum făcut inutil pînă la Otopeni, am apelat la adresarea întrebărilor prin intermediul ziarului (expediind, totodată, federației, și pe calea poștei, articolul și o adresă prin care solicitam răspunsuri la obiect, precise, conform Legii presei). Și de astă-dată, însă, totul s-a dovedit inutil, scrisoarea primită acum fiind încă o dovadă că federația încearcă să ne păcălească, slalomînd printre problemele reale, interpretînd după bunul plac paragrafe de lege și scrisori primite din partea practicanților deltaplanului. Să răsfoim, împreună, această scrisoare...

Ea pleacă de la ideea că „Sportul deltaplanism — intitulat astfel de cei care îl practică — a luat naștere spontan (sic!) și s-a dezvoltat în asociații și cluburi pe baza prevederilor Legii 29/1967, cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport..."

În continuare, F.A.R. citează, pe o pagină întreagă, fragmente din respectiva lege, încercînd să demonstreze prin ele că, de fapt, activitatea tuturor asociațiilor și cluburilor sportive le privește direct numai pe acestea sau, eventual, privește și departamentele de care aparțin. Cu alte cuvinte, de deltaplanism răspunde oricine altcineva, numai Federația Aeronautică Română — NU!. Și, ca dovadă, ni se mai precizează că forul diriguitor al F.A.R., C.N.E.F.S., a aprobat statutul federației numai pentru zborul cu avionul sportiv, planorul și salturile cu parașuta.

Din nou se încearcă ocolirea adevărului, pentru că, din cîte știm, și am informat opinia publică (vezi articolul „Deltaplanismul și zborul hîrtiilor", din 6 aprilie a.c.), C.N.E.F.S. a indicat F.A.R. să se ocupe direct de reglementarea zborului cu aripa delta. Dar, după cum arătam atunci, în mod inexplicabil, federația a refuzat o sarcină primită de la forul său tutelar, propunînd, în schimb, înființarea unei federații aparte! Cu alte cuvinte, vă rugăm să nu ne dați nouă o sarcină care ne revine, ci altcuiva, care nu se... pricepe!

De pe poziții neutre, federația recunoaște, însă, că „asociațiile și cluburile de deltaplanism, care au luat ființă, au temei legal de organizare și funcționare, iar organele locale (sindicale, U.T.C., de conducere a instituțiilor, consiliile locale) răspund, potrivit legii, de desfășurarea activității lor". Altfel spus, toată lumea răspunde de deltaplanism, numai forul care ar trebui s-o facă — nu, iată concepția bizară, în flagrant contrast cu principiile mișcării noastre sportive, pe care o cultivă F.A.R.

Se cuvine să ne întrebăm de ce acest refuz, de ce această nesocotire a unor indicații date de C.N.E.F.S., de ce această manieră de a interpreta legea după bunul plac? Din cît se pare, e vorba despre rutină, conservatorism și, mai ales, despre comoditate. Pentru că, din cît arată secretarul federației, F.A.R. coordonează numai 14 cluburi de zbor cu motor, planorism și parașutism, situîndu-se, cu certitudine, pe ultimul loc între toate federațiile C.N.E.F.S., în ceea ce privește numărul unităților din subordine, numărul sportivilor legitimați și, deci, volumul muncii. Adoptarea deltaplanismului ar însemna pentru F.A.R. sporirea bruscă a cantității de muncă (numai în momentul de față existînd în țara noastră 75 de aerodelta-cluburi) și aducerea activului federației la situația de a depune aproape aceleași eforturi ca și alte federații, care au afiliate sute și chiar mii de secții!

Iată, deci, „secretul", iată explicația refuzurilor permanente cu care F.A.R. tratează reglementarea deltaplanismului! Și, ca să ne convingem definitiv, să facem apel la o ultimă „viziune" a semnatarului scrisorii, care ne dezvăluie că, din moment ce jocurile cu mingea nu sînt reunite sub egida aceleiași federații, deși mingea ar fi punctul lor comun (sic!) nu e normal ca toate sporturile aviatice să se grupeze sub conducerea F.A.R.! Deci, zborul cu motor, planorismul și parașutismul ajung! Așa să fie, oare?!

AL. HORIA

P.S. — De data aceasta, marele public nu mai așteaptă răspunsul federației, că s-a lămurit! Ci pe acela al C.N.E.F.S., pe care îl așteptăm și noi.

Dezbaterea noastră: TOTUL DESPRE FOTBAL

9. CUM PRIVIM PIRAMIDA?

O PRIMĂ ANALIZĂ A ACTIVITĂȚII LA NIVELUL COPIILOR ȘI JUNIORILOR

Se spune, și este un adevăr, că viitorul aparține generațiilor tinere. Și că viitorul nu va putea arăta altfel, decît așa cum știm și reușim să-l clădim astăzi! Fotbalul nu face excepții de la această regulă de viață, verificată de practică. Tocmai de aceea în continuarea dezbaterii noastre despre fotbal supunem atenției cititorilor una din problemele majore, cardinale ale acestui domeniu: organizarea și desfășurarea activității la nivelul copiilor și juniorilor, temelia fotbalului. Și să demarăm cu două întrebări: este satisfăcătoare activitatea celor mai tineri fotbaliști la ora de față? Se desfășoară la parametrii corespunzători — potrivit cerințelor actuale și în raport cu condițiile create — munca la nivelul copiilor și juniorilor? Cu părere de rău, dar sîntem nevoiți să apreciem — realitatea ne obligă — că nu! Adică nici organizarea, nici instruirea nu se situează la un nivel corespunzător, care să ne garanteze că fotbalul nostru va progresa, că rîndurile fotbaliștilor de mare talent, bine pregătiți, cu șanse să se afirme în arena internațională vor spori și, de-aici, fotbalul românesc va fi bine reprezentat în marile competiții.

Unii vor fi tentați, probabil, să ne contrazică aducînd drept argument recentul succes — locul trei și medalia de bronz — repurtat de juniorii noștri la C.M. din Australia. Firește, e un succes incontestabil. Numai că, să nu uităm, el vine după două decenii de insuccese repetate la acest eșalon: el, succesul, a fost favorizat de anumiți factori și de anumite circumstanțe pe care nu ne propunem să le dezbatem pe larg. Este foarte bine că avem o echipă de tinere valori, este foarte bine că avem un lot de 20 de tineri talentați. Dar este mult prea puțin. Fotbalul național nu poate trăi printr-o singură echipă, prin cei 20 sau 30 sau 40 sau chiar o sută de tineri talentați! Pentru că, să nu minimalizăm, poate că sînt mai mulți de 20 de fotbaliști foarte dotați. Cu cîteva flori nu se face, însă, primăvară. Necesitățile, în tentativa de a realiza obiective importante, precum au fost cele privind calificarea în etapele superioare ale marilor competiții internaționale sînt mult mai mari, mai pretențioase. Sînt necesare sute, mii de echipe ca să ai de unde alege. Fotbalul nostru nu poate fi scos din mediocritate, nu se poate afirma, după cum așteptăm, în arena internațională, dacă nu avem o largă bază de selecție a valorilor. Deci este sau nu este suficient numărul de jucători aflați în competiție ca să afirme mari talente? Care-i situația, de fapt?

În țara noastră există 177 565 fotbaliști legitimați. Dintre aceștia, circa 90 000 sînt copii și juniori. Avem un campionat republican de juniori I format din 128 echipe ale cluburilor divizionare A, B și 56 ale C.S.Ș. Mai ființează un campionat republican de juniori II, cu 192 echipe (12 serii) aparținătoare secțiilor divizionare C. Potrivit unor măsuri ale Federației, — bune, firește — toate echipele din campionatele județene, municipale și orășenești sînt obligate să aibă și formații de juniori. Să mai adăugăm faptul că din 1978 F.R.F., în colaborare cu M.E.I., C.C. al U.T.C. și C.N.O.P., după o întrerupere de 6 ani (!?), a reluat campionatul școlar de fotbal pe grupe de vîrste. Bună ca idee, este și acea măsură a forului fotbalistic ca echipele divizionare B și C să fie obligate să folosească un junior în „11"-le seniorilor de pe teren. Cum se realizează, însă, acest deziderat? După datele pe care le deținem, această măsură este eludată și ignorată în mod nepermis de mulți antrenori și conducători de secții. Dar asta-i o altă problemă.

Sînt multe, sînt puține echipele de copii și juniori? Următoarele statistici și comparații vor fi în măsură să ne dea răspunsul cel mai adevărat. La 10 000 de locuitori noi avem aproximativ 80 de fotbaliști legitimați, luați cu mic cu mare! Care este situația în țările cu fotbal dezvoltat? În R.F.G., de pildă, sînt 4,2 milioane de fotbaliști, ceea ce revine, cu aproximație, un număr de 700 de jucători la 10 000 locuitori. În sistemul competițional sînt cuprinse nu mai puțin de 70 000 de echipe de cadeți și juniori! Este, oare, întîmplător că fotbalul vest-german a dat ce a dat și a realizat performanțele pe care le știm? Media europeană este cam de 250 de jucători la 10 000 de locuitori. În această ierarhie Olanda se situează pe primul loc cu 750 de jucători: Cehoslovacia atinge și ea media europeană cu cei 250 de fotbaliști legitimați la 10 000 locuitori. Gradul de răspundere și preocupare pentru baza piramidei fotbalului se vede limpede. Ca să alegi trebuie să ai de unde. La noi este un caz fericit cu „echipa cangurilor", dar este și un caz singular. Acești tineri sînt produsul a două centre — clubul „Luceafărul" — altă realizare bună a Federației — și într-o mică măsură C.S.Ș. din Bacău. Ce valori produc celelalte centre de copii și juniori și cluburi școlare din țară? Iată, o primă constatare: nu avem atîția fotbaliști tineri și talentați, atîtea valori certe, ca să asigure „schimbul de mîine" nici măcar la echipele din divizia A! De aici și goana acerbă, bătălia ce se dă între cluburi — adesea cu folosirea unor mijloace nepermise, imorale, contrare eticii noastre — pentru a pune mîna pe un tînăr de talent ce se afirmă! Avem noi la ora aceasta măcar cîte 10 fotbaliști de clasă și vîrsta unui Gabor sau Rednic, a unui Sertov, Eduard, Hanghiuc, Costel Ilie, sau Balint sau Lovaș în principalele centre din țară? Sau zece posibili înlocuitori ai lui Balaci? Trăinicia unui edificiu stă în soliditatea temeliei or, în cazul nostru, piramida fotbalului are o temelie cam fragilă, fixată — ne pare rău — pe nisipuri mișcătoare. Forța fotbalului dintr-o țară își are un prim temei în aria sa de răspîndire. Din acest punct de vedere mișcarea fotbalistică la nivelul copiilor și juniorilor este sub limita care poate asigura realizarea de performanțe la diferitele nivele competitive. O realitate îngrijorătoare de care se fac vinovate organele sportive, forul de specialitate. Și faptul că au ieșit la iveală cîtiva jucători tineri foarte talentați nu face decît să confirme că dispunem de talente, de elemente valoroase, dar ele nu sînt căutate și depistate cu interes și asiduitate în masa generațiilor tinere. Un argument care mai degrabă infirmă lauda și dă justificare criticii! Toată lumea privește vîrful piramidei — echipele din primul eșalon, performanțele, rezultatele acestora — toată lumea privește rezultatele de astăzi, locul în clasament, își concentrează atenția asupra luptei pentru titlu sau retrogradare, uitînd ceea ce este mai esențial: baza piramidei! Schimbul de mîine. Vlăstarele viitorului. Se uită acea înțeleaptă zicală a românului că dacă nu semeni n-ai ce culege! A nu te ocupa de copii și juniori, a nu-i crește cum trebuie, înseamnă nu numai o optică și o concepție greșite, falimentare, ci și o autocondamnare sigură. Să venim cu argumente. Știe oricine că fotbalul nu se poate practica fără terenuri, echipament și mingi. Nici măcar formațiile de juniori ale cluburilor din divizia A nu dispun toate de terenuri proprii. Nu toate secțiile asigură echipamentul necesar copiilor și juniorilor. Ți-e mai mare jalea cînd vezi juniorii și copiii jucînd cu tricourile și echipamentul rupt, decolorat, preluat de la „vedetele" din primele echipe!!! Mingile și ghetele fabricate de „Flacăra roșie" București, întreprinderile din Sebeș, Reghin și Tg. Frumos sînt de o calitate cu totul necorespunzătoare. Se produc mingi care la primul contact cu apa și noroiul de pe terenul de joc se deformează, devin lunguiețe, ca mingile de rugbi, sau își sporesc circumferința la proporțiile unui balon de baschet!? Cum să-ți perfecționezi procedeele tehnice, îndemînarea, măiestria în asemenea condiții? De vină sînt unitățile sportive, secțiile, pentru că fonduri există, însă ele capătă altă întrebuințare: fiind de regulă cheltuite nejustificat în beneficiul echipelor de seniori: de vină este federația că nu controlează și nu trage la răspundere pe vinovați. Zilele trecute am văzut meciul dintre echipele de „speranțe" nu de juniori, Progresul — Univ. Craiova, desfășurat pe un teren desfundat, în care jucătorii înotau, pur și simplu, prin noroi, nu li se mai cunoșteau numerele și culoarea echipamentului! De ce nu se respectă hotărîrea federației, aceea ca meciurile echipelor de „speranțe" să aibă loc în deschiderea celor ale seniorilor, pe terenurile cu gazon, cu tribune și cu public? Acesta este cadrul în care cei mai tineri fotbaliști se formează, au sentimentul demnității și al răspunderii față de cei care-i privesc, față de propria lor evoluție și ținută sportivă. Nu este de mirare că, jucînd pe unde li se permite, pe unde se nimerește, fiind mereu tratați cu indiferență, evoluînd fără public și în absența factorilor de răspundere, se întîmplă multe acte de indisciplină, de abdicare de la morala și etica sportivă. Firește, numărul mare de meciuri creează dificultăți în ceea ce privește urmărirea lor de către federație. Dar organele locale sportive ce fac? Există, apoi, o serie de anomalii în ceea ce privește arbitrajul. Sînt destule meciuri la care nu se prezintă brigada întreagă de arbitri sau arbitrează unul singur, adesea altul, care se nimerește, decît cel programat. Ca să nu mai vorbim de maniera de arbitraj, care nu întotdeauna se integrează actului educativ. Mai mult ca oriunde corectitudinea și cinstea conducătorului de joc trebuie să fie fără fisură. Aici și acum, la această vîrstă își începe tînărul activitatea de fotbalist. Dacă de la acest nivel, viitorul performer începe să vocifereze, să protesteze, să gesticuleze, și chiar să lovească pentru decizii eronate, pentru că s-a simțit frustrat sau lovit de adversar, cu îngăduința arbitrului, atunci ce se va întîmpla mai tîrziu? Sigur, se iau măsuri de suspendare, dar jocul s-a desfășurat în condiții necorespunzătoare. În fiecare etapă a campionatelor de juniori se înregistrează cîte 30—40 de eliminări din joc și acordarea a zeci și chiar sute de cartonașe galbene. Cazul cînd meciurile dintre Mecanică fină și C.S.Ș. Galați s-au transformat în veritabile bătălii și în Capitală și la Galați, în revanșă, este cunoscut, dar de netolerat. Inadmisibile și condamnabile ni se par, în acest context, și substituirile de jucători. Ni se pare de-a dreptul diabolic curajul de a folosi un jucător suspendat uzînd de legitimația altuia mai slab. Cum să califici acest act decît o excrocherie, o hoție în toată regula. De aici pînă la corupție nu este decît un pas. Atrăgînd jucătorii tineri în asemenea acte de complicitate, se face un imens rău educării lor. Atribuim răspunderea pentru proliferarea actelor de indisciplină, a fenomenelor negative, antrenorilor, conducătorilor de cluburi și secții, organizațiilor U.T.C., care sînt factori de educație a sportivilor. Dacă pentru instruire nu dispunem, cum am văzut, întotdeauna de mijloacele necesare, în ce privește educația nu văd motive pentru ca acest proces să nu se desfășoare concomitent, neîntrerupt, la parametrii și exigențele cerute de statutul tînărului în societatea noastră.

Ar mai fi și alte probleme de discutat, în această primă intervenție a noastră. De pildă, faptul că organele sportive nu fac totul pentru a pune în aplicare o indicație înscrisă în documentele de partid: crearea de spații, de terenuri și baze sportive, în cartierele noi, astfel încît copiii și tinerii să poată să deprindă un sport sau altul. Aici, unde copiii stau ceasuri în șir și bat mingea se poate descoperi un Ozon, un Constantin, un Dobrin, un Dumitrache sau Lucescu.... Nu-i mai puțin adevărat că nici nu există un proiect tip pentru asemenea baze sportive de cartier, deși a fost promis demult! Ignoranța care învăluie atitudinea factorilor de răspundere se vede și din modul cum se recrutează antrenorii pentru centrele de copii și juniori. Cine sînt aceștia? Au ei calități profesionale și pedagogice pe măsura importanței lor munci? Cînd de fapt aici ar trebui să lucreze cei mai experimentați tehnicieni. Și doar ca o sugestie: cîți dintre marii noștri fotbaliști merg, din proprie inițiativă, sau trimiși de club, să joace măcar o jumătate de oră, la antrenamente, cu cei mai mici fotbaliști? De la cine să învețe driblingul, fenta, pasa, șutul la poartă, dacă nu de la marile „vedete" ale gazonului? Iar faptul că așa ceva nu se întîmplă la noi vorbește de la sine despre starea și condiția fotbalului românesc la nivelul copiilor și juniorilor. Soluții, măsuri pentru redresarea situației așteptăm de la factorii învestiți cu răspundere în acest domeniu, de la toți cei care doresc binele și progresul fotbalului nostru: conducători, tehnicieni și iubitori ai sportului.

VASILE CĂBULEA

Ancheta sportivă de Anul Nou a Scînteii tineretului

Potrivit tradiției, ziarul nostru organizează și anul acesta o anchetă sportivă printre cititorii săi. Dorința noastră este să marcăm evenimentele sportive principale ale anului, să remarcăm succesele, performanțele deosebite, dar și eșecurile, și nu în ultimul rînd să-i cunoaștem pe cei mai buni în diferite discipline sportive.

Iată întrebările la care așteptăm răspunsurile iubitorilor de sport:

1. Care sînt cei mai buni zece sportivi ai anului 1981? (**clasament comun pentru fete și băieți**).
2. Numiți cinci echipe (**fete și băieți**) care au obținut cele mai valoroase performanțe în anul competițional 1981?
3. Desemnați cei mai buni zece fotbaliști ai anului.
4. Care sînt cei mai buni cinci arbitri de fotbal din 1981?
5. Care considerați că sînt contraperformanțele sportive ale anului?

Răspunsurile dv., la anchetă trebuie să sosească la redacție pînă cel mai tîrziu 25 decembrie 1981, pe adresa „Scînteia tineretului", București, Piața Scînteii nr. 1.

Cu mențiunea „Pentru ancheta sport".

MERIDIAN ● MERIDIAN ● MERIDIAN

● În Sala sporturilor de la Dinamo s-a disputat duminică seara meciul feminin de volei dintre echipele Dinamo București și Zirinos Aon Atena, contînd pentru „Cupa campionilor europeni". Voleibalistele românce au terminat învingătoare cu scorul de 3—0 (15—0, 15—4, 15—8).

● Într-un meci contînd pentru „Cupa campionilor europeni" la volei masculin, la Sofia, echipa locală Ț.S.K.A. a întrecut cu 3—0 (9, 13, 9) pe Dinamo București.

● Prima ediție a jocurilor sportive mondiale ale ziariștilor se va desfășura în perioada 1—6 iunie 1982 la Nisa. În programul competiției vor fi incluse întreceri la atletism, înot, ciclism, scrimă, tenis, judo, volei și fotbal.

● După cum s-a mai anunțat, Comitetul executiv al Uniunii europene de fotbal a decis, în unanimitate, atribuirea organizării turneului final al campionatului european de fotbal federației franceze de specialitate.

● Norvegianul Björn Kristofersen, în vîrstă de 18 ani, a parcurs pe schiuri cu rotile distanța dintre orașele Oslo și Roma, ajungînd în centrul capitalei italiene după 19 zile, 10 ore și 13 minute. Anul trecut Björn Kristoferson, un pasionat al acestui sport, a străbătut, tot în acest mod, traseul Oslo-Trondheim (600 km).

● Pentru arbitrul italian de fotbal Angelo Taveri, încolțit de suporterii fanatici ai echipei din Salerno, salvarea a venit din... cer. La meciul dintre echipele Salerno și San Benedettese (din liga a III-a a campionatului italian), victoria a revenit oaspeților cu 1—0, după ce arbitrul a refuzat gazdelor o lovitură de la 11 m. Suporterii echipei locale au protestat violent, și timp de două ore A. Taveri nu a putut părăsi stadionul, în cele din urmă fiind evacuat cu elicopterul.

● La Sala Floreasca s-a desfășurat ieri „Cupa 30 decembrie" la scrimă (sabie) la care au fost prezenți o serie de talentați juniori bucureșteni. A cîștigat juniorul Jean Medragoniu (Dinamo) după un baraj susținut cu colegul său de club Stan Ludovic. Pe locul trei s-a clasat Nicolae Păunescu de la Progresul.

● În sala „Pionir" din Belgrad au luat sfîrșit campionatele balcanice de gimnastică pentru juniori. În proba pe echipe atît la masculin, cît și la feminin, titlurile au revenit echipelor României. În concursul masculin pe aparate, gimnastul român Molnar Levente, clasat pe primul loc la individual compus, a cucerit 3 medalii de aur. Competiția individuală feminină a fost dominată de gimnasta română Dorina Ungureanu care a mai cîștigat și două medalii de aur în concursul pe aparate. O medalie de aur a revenit Teodorei Boiangiu. La gimnastică ritmică, Doina Stăiculescu, s-a dovedit cea mai în formă, intrînd în posesia a trei medalii de aur.

Simpozion național

În zilele de 11 și 12 decembrie, la Facultatea de Drept din București a avut loc simpozionul național „Principiile politicii Partidului Comunist Român cu privire la căile și mijloacele de prevenire și combatere a infracțiunilor", organizat de Procuratura Generală, Ministerul Justiției, Ministerul de Interne, Tribunalul Suprem, Uniunea Tineretului Comunist, Academia de științe sociale și politice și Asociația juriștilor.

La simpozion au participat reprezentanți ai conducerilor ministerelor și instituțiilor organizatoare, cercetători științifici în domeniul științelor sociale, cadre universitare, activiști de partid, ai organizațiilor de tineret, ai altor organizații de masă și obștești, lucrători de specialitate din organele procuraturii, justiției și ale Ministerului de Interne.

În cadrul raportului prezentat de tovarășul Nicolae Popovici procuror general al Republicii Socialiste România, în ședința plenară de deschidere a lucrărilor simpozionului, în referatele și comunicările științifice susținute în cele trei secțiuni, precum și în cadrul discuțiilor au fost dezbătute probleme cu privire la concepția Partidului Comunist Român, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, în legătură cu aplicarea legii penale în actuala etapă de dezvoltare a societății noastre, participarea colectivității, a organizațiilor de tineret, a altor organizații de masă și obștești, precum și cu privire la rolul cercetării științifice în domeniul criminologiei, în prevenirea și combaterea manifestărilor antisociale și a altor încălcări ale legilor și normelor de convețuire socială. Au fost abordate aspecte privind sarcinile ce revin tuturor factorilor educaționali în activitatea de formare și dezvoltare a conștiinței socialiste a maselor, în lumina hotărîrilor Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român privind dezvoltarea conștiinței politice și juridice socialiste a cetățenilor.

La încheierea lucrărilor simpozionului, participanții au adoptat o telegramă adresată tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, în care se arată, printre altele: Prin conținutul său, simpozionul s-a înscris în ansamblul sarcinilor trasate de conducerea partidului și statului nostru, de dumneavoastră personal, mult stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, urmărind ridicarea pe o treaptă nouă, calitativ superioară, a activității organelor de stat chemate să înfăptuiască actul de justiție, să aplice cu toată fermitatea legile țării.

Conștienți de sarcinile de mare răspundere ce le revin din hotărîrile de partid și de stat, toți participanții la simpozion vă asigură, mult stimate și iubite tovarășe secretar general, că vor acționa în întreaga lor activitate pentru respectarea neabătută a hotărîrilor de partid, a Constituției și celorlalte legi ale țării, aducîndu-și astfel contribuția la creșterea conștiinței politice și juridice a oamenilor muncii.

În telegramă este subliniat puternicul simțămînt de mîndrie patriotică față de noile inițiative de pace ale secretarului general al partidului pentru viitorul pașnic, liber și independent al țării, pentru pacea și liniștea lumii, care corespund pe deplin celor mai nobile și vitale idealuri ale tuturor popoarelor, totala adeziune la acțiunile de pace întreprinse de țara noastră, de întregul popor.

Participanții la simpozion, toți juriștii din țara noastră — se relevă în telegramă — se angajează în fața partidului, a dumneavoastră, mult stimate și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, să nu-și precupețească eforturile pentru traducerea în viață a mărețelor sarcini stabilite de Congresul al XII-lea al Partidului Comunist Român, pentru dezvoltarea conștiinței politice și juridice socialiste a cetățenilor, în spiritul respectării neabătute a hotărîrilor de partid și a legilor, aducîndu-și astfel contribuția la înflorirea necontenită a scumpei noastre patrii — Republica Socialistă România.

REVISTA GĂRZILOR PATRIOTICE (NR. 2/1981)

Apărut recent, nr. 2/1981, al REVISTEI GĂRZILOR PATRIOTICE abordează o suită de teme actuale, de majoră semnificație pentru activitatea din acest domeniu al vieții noastre sociale. Poziției constructive a României în problema cardinală a asigurării păcii și treceerii la dezarmare îi este dedicat comentariul cu titlul **Arsenalele nucleare, „butoaie cu pulbere" la temelia planetei.** Alte materiale din sumar generalizează experiența pozitivă a unor organe, organizații de partid și loctiitori politici în activitatea de educație patriotică, revoluționară a combatanților. Un larg spațiu acordă revista multiplelor aspecte ce vizează căile afirmării localităților, întreprinderilor și instituțiilor ca adevărate cetăți de educație revoluționară, de muncă și apărare, precum și ale perfecționării celorlalte laturi ale pregătirii gărzilor patriotice și formațiunilor de tineret, în concordanță cu actualele cerințe și exigențe.

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

CINEMA

MONDO UMANO: Drumul Sării (orele 16; 18; 20); Munca (orele 15,30; 17,30; 19,30).

ALO, ATERIZEAZĂ STRĂBUNICA!: Ferentari (orele 15,30; 17,30; 19,30).

ANA ȘI „HOȚUL": Viitorul (orele 15,30; 17,30; 19,30); Progresul (orele 15,30; 17,30; 19,30).

FATA MORGANA: Popular (orele 15,30; 17,30; 19,30).

DUELUL: Flacăra (orele 15,30; 17,30; 19,30).

CASETA MARIEI DE MEDICI: Patria (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15); Favorit (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15).

FATA CU SCOICA: Central (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18; 20).

CAPITOLUL AL DOILEA: Scala (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21); București (orele 8,30; 10,45; 13; 15,30; 18; 20,30); Cultural (orele 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15).

HIROȘIMA, DRAGOSTEA MEA: Capitol (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15).

MOSCOVA NU CREDE ÎN LACRIMI: Victoria (orele 8,30; 12,30; 16; 19).

POPEYE MARINARUL: Doina (orele 9,15; 11; 12,45; 14,30; 16,15); ȘANTAJ (orele 18; 20).

ALI BABA ȘI CEI 40 DE HOȚI: Feroviar (orele 9; 12; 16; 19).

PIRAȚII SECOLULUI XX: Buzești (orele 16; 18; 20).

SOȚUL IDEAL: Lira (orele 15,30; 18; 20).

CINA ÎNTRE PRIETENI: Cotroceni (orele 15; 17,30; 20).

ÎNTÎLNIRI TÎRZII: Volga (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15).

LEGENDA LUI CIUN HIAN: Aurora (orele 9; 12; 16; 19).

ACUM DOUZECI DE ANI: Miorița (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20).

ÎNTOARCEREA ACASĂ: Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15).

KRAMER CONTRA KRAMER: Timpuri Noi (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15).

KAGEMUSHA: Grivița (orele 9; 12; 16; 19); Eforie (orele 9; 12; 16; 19).

POLIȚIST SAU DELINCVENT: Dacia (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20).

GHEȚURI PE ÎNĂLȚIMI: Giulești (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20).

TOATĂ LUMEA ESTE A MEA: Pacea (orele 11; 15,30; 18,30).

COPIE LA INDIGO: Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15); Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15); Flamura (orele 9; 11; 13,15; 15,30; 17,45; 20).

LUPII MĂRILOR: Floreasca (orele 9; 11; 13; 15,30; 17,45; 20); Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20).

CĂPITANUL RĂZBUNĂRII: Cosmos (orele 15,30; 17,30; 19,30).

YANKEII: Arta (orele 9; 12; 16; 19).

39 DE TREPTE: Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15).

O PLANETĂ CU OGOARE ȘI PÎINE

Niciodată nu se va scrie suficient despre pîine, despre cîți dolari, cîte drahme, cîte livre costă pe piața mondială o pîine. Despre cîți ajung la miezul ei dimineață de dimineață, la miezul unei felii de pîine abia scoasă din cuptor sau la o pîine cu miezul înghețat și feliile arvunite pe cap de familie pînă la ultima firimitură.

Mă gîndesc că a face o pîine este echivalent cu a construi o pîine, echivalent cu același efort de a înălța un edificiu din temelie, cărămidă cu cărămidă. În noaptea în care pe cer s-a văzut lumina primului satelit, pe pămînt oamenii continuau să moară de foame din lipsă de pîine. De la felia de pîine obișnuită pînă la extravaganța unui prînz în care pîinea servea doar apanaj pentru crustacee, friptură de broască țestoasă, insecte prăjite sau vii, bîntuind prin miezul unui corn, e o distanță uriașă ca de la foamete la bunăstare, o distanță care probează că poate fi parcursă distanța Pămînt-Lună, că oamenii sînt capabili de performanțe colosale, dar pierd din vedere că e mai ușor să ajungi pe Lună decît să asiguri bucata de pîine celui de lîngă tine.

Mi s-a părut curioasă într-o zi o replică a cuiva cînd, la televizor, într-una din zile, imaginea a arătat pe mai mulți metri de peliculă chipul unor copii atrofiați de foame. Imaginea în sine era cutremurătoare, o știam, dar nu asta m-a frapat, ci faptul că cineva de lîngă mine, urmărind aceleași imagini, comparînd statistici, prin care eram informați cîte asemenea milioane de copii ar putea fi hrăniți cu costul echivalent unui submarin de război, cîte case s-ar putea construi pentru ei, pentru cei care n-au avut niciodată noțiunea de acoperis deasupra capului, cîte spitale și cîte școli la rîndul lor ar putea fi subvenționate, renunțîndu-se la un număr par sau impar de rachete, a putut să exclame: Ei nu au nici măcar istorie. Cu alte cuvinte, s-au născut, dar cui folosește nașterea și viața lor, atîta cîtă este, dar nu are nici o valoare. Că numărul lor este bun doar ca să asigure statistici. Că ei nu au istorie pentru că un om flămînd nu poate fi implicat în ea, pentru că un om nestiutor de carte nu are conștiința istoriei pentru că același lipsit de acoperiș nu este nici măcar om și trecut cel mult în rîndul altei specii din care eventual s-a desprins de mult, tocmai pentru a adera la condiția umană care mai continuă încă să-i fie refuzată de cei care se bucură de prea multe avantaje umane, dar abdică de la cuvîntul umanitate.

Mă întorc la prînzul cosmopolit și sofisticat al celor care și-l permit și la cei care nu știu că trebuie să se pregătească pentru prînz. Istoria o fac oamenii, ei susțin istoria. Dar e ciudat cum între două feluri de a mînca sau de a nu mînca, este o distanță echivalentă cu cea de la Pămînt la Lună.

Cîndva, mi-a povestit un pictor aflat pe un meridian al foametei, înconjurat de mai mulți copii, am gîndit o pîine. Am gîndit-o asemenea unui țăran român, am gîndit-o asemenea unui obicei străvechi de a fi întîmpinat cu pîine și sare, am gîndit-o de la bob de grîu pînă la plugul de altădată, am trecut-o prin lanuri și lanuri de spice românești și am întins-o, gîndindu-mă la ea, pe masa țărănească de undeva dintr-un sat din care veneam. Am gîndit-o la locul ei, pe mijlocul mesei, așezată în curtea părinților sub prun, luată și pusă de-a curmezișul pieptului pe cămașa tatei că să-i vină mai le îndemînă s-o taie cu dreapta, că stînga și-o pierduse în război. Cît timp dura tăiatul și împărțitul feliilor toată lumea tăcea. Ei bine, aflată pe acel meridian al foamei, gîndind o pîine de acasă nu altfel decît o știam eu, am desenat-o pe-o foaie. Pîinea aceea exista doar, și continua să existe în satul pe care-i lăsasem în urmă și era în subconștientul meu, la mii de kilometri de țară, obsedîndu-mă, poate pentru că văzusem prea mulți suferind din cauza ei. Și atunci, cînd în locul a ceea ce-mi propusesem să desenez, a ceea ce aveam în fața ochilor, un copil s-a apropiat de desen și, mîngîind desenul cu privirea, neîndrăznind să-l atingă, m-a întrebat doar în limba lui: Există? A fost întrebarea cea mai dramatică pe care mi-a pus-o vreodată cineva!

Treceam, cu puține săptămîni în urmă, prin spațiul destinat să fie al Călugărenilor. O comună asemenea altora, prin care trecînd, nu poți să nu te gîndești că în prima jumătate a veacului XVII un popor care altădată nu s-ar fi gîndit că poate alege un domn trimis de la Poartă să se bată cu oastea în mijlocul căreia se găsește steagul trimis de Constantinopol, poporul acesta a cutezat să facă altfel pentru prima dată. Așa ceva ar fi fost posibil oare fără dovada de energie națională încununată de succes și aureolată de glorie care e însăși domnia lui Mihai Viteazul? Treceam prin spațiul Călugărenilor, și mă gîndeam abandonînd mașina la marginea unui lan că oamenii își pregătesc pîinea viitoare; era o imagine obișnuită a unei zile de muncă asemenea altela. Oamenii lucrau pe tăcute, aplecîndu-se asupra muncii lor, mai privind în sus spre cer. Să nu se strice timpul, mi-au explicat ei, răspunzîndu-mi unei nedumeriri de-ale mele, unei întrebări nepuse. Bine, le-am spus, dar ce a fost esențial de pe cîmp, ați cules. Nu încă, mi-a răspuns un țăran, noi stringem pînă la ultima pîine. A fost să fie, mi-am spus atunci în gînd, ca pe destinul acestor români cineva să arunce în urma plugului de lemn și a destinului lor cîteva boabe de grîu adevărate.

Problemele legate de supravietuirea milioanelor de oameni muritori de foame care nu știu nici măcar gustul unui bob de grîu strivit pe cerul gurii sînt legate în primul rînd de scoaterea armelor, indiferent de natura lor, în afara legii. Pentru că înmulțirea lor dementă se află în ultimă instanță legată de foamete. O parte din cheltuielile militare ale lumii ar fi suficiente pentru obținerea pîinii acestor oameni. O altă parte ar asigura mijlocul de a și-l procura. O planetă cu ogoare și pîine, iată ce ne trebuie. Nu mirosul prafului de pușcă, ci mirosul îmbietor al pîinii. Iată de ce drumul spre „pîine, nu bombe" este drumul adevărat al omului.

Și atîta timp cît în fruntea noastră, a românilor, cel mai iubit fiu al oamenilor, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, se pregătește să ne susțină cauza pîinii, a păcii, a destinului făcut pentru liniște și pîine, pace și pîine, prietenie și pîine, niciodată nu este prea puțin pentru efortul dus, pentru cauza păcii.

ARETA ȘANDRU

PACEA ca fapt cotidian

ÎN NUMELE IDEALURILOR ȘI SPERANȚELOR NOASTRE

(Urmare din pag. 1)

legăturile fundamentale ale procesului dezarmării. O vorbă veche din popor spune că „ne-am robit singuri făcînd lanțul" care, adaptînd-o la situația de fată ar însemna că vom simți pe pielea noastră efectul armelor, dacă nu vom acționa. Iată de ce ne mindrim cu tot ce face pentru pace, pentru viață, tovarășul Nicolae Ceaușescu și pentru care îl vom urma pînă la sacrificiu".

La rîndul său, **Ion Șerban**, controlor de calitate, ne-a declarat: „Consider că nu este deloc o întîmplare că aceste prețioase inițiative de pace au fost lansate aici, în România. Nu, pentru că în această țară, grija pentru soarta fiecărui cetățean se împleteste strîns cu grija fată de prezentul și viitorul umanității. Acțiunile consacrate păcii din România au avut, ca și ideile afirmate cu aceste prilejuri, un puternic răsunet internațional. Iată spre exemplu, ideea enunțată chiar înaintea deschiderii tratativelor de la Geneva între cele două super puteri, și care vizează ca încă din timpul negocierilor să se ajungă la încetarea amplasării de noi rachete nucleare în Europa, la diminuarea sistemelor existente. La fel, Apelul poporului român către popoarele și forțele progresiste și democratice din întreaga lume, pentru dezarmare și pace, pentru securitate, independență și progres. Sînt propuneri și inițiative care fac ca numele României, al președintelui Nicolae Ceaușescu să fie rostite cu respect în întreaga lume. De aceea mulțumesc din inimă tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru dragostea și grija cu care ne înconjoară, pentru preocuparea neabătută pentru binele și fericirea întregului popor, pentru viață".

Asemenea gînduri a ținut să ni le expună și **Carmen Mihalcea**, subinginer la Atelierul de cercetare-proiectare al întreprinderii: „Capitala țării, ca de altfel întreaga țară, au oferit în ultima vreme imaginea impresionantă a unor grandioase marșuri, adunări populare și mitinguri dedicate dezarmării și păcii. De fiecare dată, cînd am avut prilejul să le văd dar mai ales cînd am participat direct la ele, am avut senzația că atunci cînd aceste forțe ale păcii se unesc, ele sînt asemenea unui torent căruia nimic nu-i poate sta în cale. Atunci, în acele momente, eu și colegii mei de muncă ne-am simtit în siguranță. Mă gîndeam că munca noastră, familia mea și a altor mii și milioane de oameni sînt în siguranță, ferite de spectrul nimicitor al războiului. Dar nu este atît de ușor să convingi acele conștiințe care proliferează continuu amenințări unii la adresa altora, să înceteze cu acest joc. Sînt liniștită însă, știind că în fruntea țării se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, care, prin modul în care acționează pentru apărarea păcii este un exemplu strălucit de dragoste fată de oameni. Călăuzindu-ne de îndemnurile sale pătrunse de un înalt umanism, am ales unica alternativă spre o coexistență liberă și demnă, într-un climat de liniște și pace".

„MUNCA ȘI CAPACITĂȚILE NOASTRE CREATOARE SE POT IMPLINI NUMAI ÎN LINIȘTE"

Aceasta își dorește fiecare mamă, pentru copiii săi, aceasta își dorește fiecare om lucid pentru sine, pentru cei apropiați, pentru inseși munca și viața pe pămînt. Am consemnat și în acest caz cîteva opinii.

Maria Goicea, economistă la Biroul plan-dezvoltare: „Prin primul bărbat al țării, prin cel mai autorizat glas al poporului nostru, a fost lansat către popoarele lumii, un vibrant apel la acțiune, pentru ca ideea de pace să devină o cauză, o supremă datorie de conștiință pentru fiecare cetățean al țării și al lumii. Și cum să nu fie așa cînd, iată, totul atîrnă acum doar de un fir de păr? Iată, spre exemplu, este greu de înțeles cum atîtea creații ale geniului uman, pentru care — la propriu și figurat — s-au consumat energii, sînt îndreptate nu în folosul omului, ci, împotriva lui. Să ne amintim că și la vremea cînd atomul nu ajunsese să fie stăpînit s-au făcut auzite voci care atrăgeau atenția asupra pericolului ca el să fie declanșat pentru distrugere. Ce s-a întîmplat la Hiroșima este mai mult decît un avertisment. Și cît nu am avea de cîștigat dacă am scoate atomul din mecanismele declanșatoare de moarte și l-am trece în reactoarele centralelor atomo-electrice. Este nedrept ca după ce ai muncit și muncești atît, să-ți fie totul distrus. Noi aici, odată cu instalațiile noastre transmitem peste hotare și un mesaj de colaborare și pace. Așa ar trebui să gîndească și apologeții războiului. Nu știu dacă pe undeva unii s-au săturat de viață, dar știu că eu una abia am timp să trăiesc, să realizez tot ce mi-am propus. Vreau să ne putem realiza aici visurile noastre pașnice așa cum o doresc și pentru ceilalți semeni ai mei și voi milita cu toată puterea cuvîntului ca toate minunatele creații ale științei să fie utilizate exclusiv în slujba vieții".

„Sursă de încredere și optimism, cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu oferă totodată și soluții concrete de a preveni un conflict nimicitor fără învinși și învingători — ne spunea **Mircea Dinu**, electrician în secția mecanică. Soluții care asigură înfăptuirea proiectelor, a programelor mărete pe care ni le-am propus pentru progresul multilateral al națiunii noastre. Este firesc să ni le însușim și noi pentru că și de munca noastră pașnică, de cuvîntul nostru în favoarea păcii depinde realizarea acestui progres. Este un motiv în plus de mîndrie, pentru noi, tinerii de pe meleagurile prahovene, că acest om al păcii s-a format ca patriot și revoluționar. Înfigînd în pămînt lancea de otel care face să țîșnească la lumină aurul negru, stagnînd de milenii acolo, în noaptea geologică, o facem pentru a avea mai multă lumină, căldură, produse mai multe și mai bune. Și de ce să n-o recunoaștem, ne mîndrim cînd aceste instalații sînt apreciate și peste hotare. În același timp, nu putem să nu ne gîndim că, în unele locuri, o mare parte a energiei produse cu acest prețios lichid se converteste în mijloace de distrugere, întorcîndu-se și asupra celor ce au făcut ca el să iasă la lumină. Iată de ce, avem datoria de a face tot ce ne stă în putință, de a nu avea răgaz pînă cînd vom fi siguri că energia produsă din petrol va servi numai și numai omului, bunăstării lui".

TEATRE

LUNI, 14 DECEMBRIE

Opera Română: CÎNTECE CU ȘI FĂRĂ CUVINTE (recital foyer) — ora 18; Teatrul Mic: UN PAHAR CU SIFON — ora 17; PLURALUL ENGLEZESC — ora 20; Teatrul Giulești (Sala Majestic): GRUPUL VOCAL SONG — ora 19,30; Teatrul „C. Tănase" (Sala Victoria): CONCERTUL MELODII '81 — ora 19,30.

PREZENȚĂ ACTIVĂ

(Urmare din pag. 1)

[illegible] stăruitoare pentru asigurarea unei cît mai înalte calități a produselor, creativitate, spirit colectiv. Un factor, așa cum dovedește realitatea, esențial capabil să stimuleze tocmai raportarea exactă la aceste exigențe îl constituie conștiința lucidă, atitudinea critică și autocritică în raport de neajunsurile existente, de propriile neajunsuri din fiecare colectiv de muncă.

Conform cu practicile deja profund ancorate în viața societății noastre, la conferințele reprezentanților oamenilor muncii vor participa și reprezentanți ai tinerei generații — detașament important al clasei noastre muncitoare. Iată rațiunea pentru care este momentul ca reprezentanții tinerilor să-și afirme din nou în acest cadru înaltele atribute ale spiritului revoluționar, ale răspunderii comuniste și patriotice, aducîndu-și aportul de idei și inițiativă la analiza înfăptuită și la descoperirea soluțiilor pentru problemele discutate. Tinerii trebuie să aducă în acest plen democratic experiența lor de muncă, să se prezinte cu conștiința necesității de a se perfectiona, de a perfectiona întreaga lor activitate, în toate unitățile economico-sociale, de a se considera în cel mai înalt grad responsabili de tot ceea ce se întîmplă la locurile de muncă. Din acest punct de vedere, organizațiilor U.T.C. le revine sarcina ca, sub conducerea organizațiilor de partid, să facă totul pentru mobilizarea și unirea eforturilor tinerilor în vederea îndeplinirii sarcinilor.

Investiția de încredere pe care partidul, tovarășul Nicolae Ceaușescu o fac în ei, asigurîndu-le dreptul de a participa la conducerea activității în organismele democrației muncitorești, trebuie să se regăsească în activitatea de muncă, în conștiinciozitatea îndeplinirii sarcinilor, în climatul de ordine și disciplină ce se cere instituit, în lupta permanentă pentru promovarea noului, refuzînd rutina, vechiul, ceea ce este perimat. Este drept, așadar, să spunem că actualele conferințe vor constitui pentru tineri, pentru reprezentanții lor, pentru organizațiile U.T.C. un examen exigent, politic și moral în egală măsură al felului în care înțeleg să-și facă datoria pentru spiritul lor revoluționar și patriotic, la înălțimea îndemnurilor și chemărilor înflăcărate ce le sînt adresate de partid, de secretarul său general. Așa cum au dovedit-o în nenumărate rînduri, pasiunea, abnegația, devotamentul, capacitatea creatoare de care dispun sînt o garanție că toate aceste cerințe își vor afla materializarea în modul lor de a munci și trăi, în gradul mereu mai ridicat calitativ al participării lor la progresul și civilizația României socialiste aflate pe traiectul ascensiunii permanente.

Quadratul de aur

(Urmare din pag. 1)

tipărire; și ce poate fi mai frumos decît ca dimineața, cu pagina încă mirosind a cerneală, să te bată pe umăr el, neștiutul și întîiul tău cititor și să-ți spună doar atît: „Frumos"...

Este însă tot la fel de adevărat că ori de cîte ori luăm ziarul în mînă, regăsim acolo, în pagina lui, o vibrație de inimă, o scînteie de suflet, care ne dau certitudinea că încă de la prima oră a dimineții o bătaie sonoră de gînd a făcut că noaptea să fie o conștiință trează.

Prieteni, atunci cînd luați, la ora de început a zilei, ziarul și îl răsfoiți febrili și grăbiți paginile, în tramvai, troleibuz, în autobuz sau în metrou, scoateți-vă în gînd pălăria: în fata quadratului de aur, *ce reprezintă unitatea de măsură morală și socială a unei meserii pentru care anonimatul constituie suprema identitate.*

Cîndva, un scriitor și ziarist mărturisea, de pe anumite cheiuri, că jurnalistica este ceea ce va interesa mîine mai puțin decît azi. Să-mi îngăduiți a-i întoarce vorba cu slova lui Arghezi: „Carte frumoasă, cinste cui te-a scris". Aleagă cine vrea și cine poate...

De aceea și astăzi, ca întotdeauna, quadratul de aur *este suprema noastră legătură, legămînt pereu care, acum, mai mult ca oricînd — sub însemnele păcii, libertății și vieții — se ridică la înălțimea duratei istorice.*

FESTIVAL ROCK, JAZZ, FOLK, LA CRAIOVA

În cadrul celei de a VIII-a ediții a tradiționalelor „Zile ale culturii universitare craiovene", a avut loc cu puțin timp în urmă Festivalul de muzică rock-jazz-folk, ediția a II-a. Timp de trei zile, într-o Sală Polivalentă arhiplină și în fața unui exigent juriu (Ion Barta, Florian Lungu, Florin-Silviu Ursulescu, Alexandru Pîrlea, Florin Șișu, Nicolae Ionescu, ș.a.) au evoluat numeroși tineri interpreți, formații mai mult sau mai puțin afirmate. Cu sprijinul direct al rectorului Universității, prof. dr. ing. A. Pușcașu, organizatorii au oferit un cadru de desfășurare ideal, beneficiind și de un public bun cunoscător și mai ales entuziast. În cadrul secției folk, cei mai aplaudați au fost: Ionut Ilicievici (pr. I), — Craiova, Felicia Ionescu (pr. II) — Cluj-Napoca, studentul din Panama, la Petroșani, Alvaro Diaz (Premiul popularității). Jazzul a fost mai slab reprezentat (să fi scăzut interesul acestuia în rîndul tinerilor?): formațiile „Studio" (Iași) și „Club A" (București), pianistul Dan Loredan (Brașov). Secția rock a suscitat, în aceste condiții, cel mai mare interes, reunind cîteva nume de frunte ale genului. Ne gîndim în primul rînd la Domino, grupul bucureștean fiind distins cu Marele premiu drept răsplată pentru valoarea atinsă în numai doi ani de activitate. Celelalte distincții au revenit formațiilor: Compact, din Cluj-Napoca (pr. II), Geneze, din Ploiești (pr. III), Index, din Turnu-Severin și Crescton, din Constanța (ambele mențiuni), Holograph, din Pitești (Mențiunea juriului). Buletinul informativ „Flaneta", editat zilnic, a completat în mod fericit programul unui festival a cărui ediție viitoare o așteptăm cu nerăbdare.

U. OCTAVIAN

TV

PROGRAMUL 1

16,00 Emisiune în limba maghiară; 18,50 1001 de seri; 19,00 Telejurnal; 19,25 Tribuna experienței: „Totul depinde de noi"; 19,50 Pentru curtea și grădina dumneavoastră; 20,00 Roman foileton: „Dragoste și ură". Episodul III; 20,50 Cadran mondial; 21,15 Orizont tehnico-științific; 21,50 Interpreți ai folclorului năsăudean, laureați ai Festivalului național „Cîntarea României"; 22,10 Telejurnal.

PROGRAMUL 2

16,00 Cenacluri ale tineretului; Selecțiuni din „Serbările Scînteii tineretului" desfășurate sub genericul „Tineretul lumii dorește pacea"; 16,25 Călătorie prin țara mea; 16,50 Melodii populare cu Mariana Lungu și Dumitru Sopon; 17,05 Film artistic: „Scrisoarea buclucașă"; 18,50 1001 de seri; 19,00 Telejurnal; 19,25 Selecțiuni din emisiunea „La sfîrșit de săptămînă"; 20,45 Capodoperele muzicii: Simfonia a VII-a de Beethoven; 21,20 Ora tineretului; 22,10 Telejurnal.

În curînd:

SERBĂRILE SCÎNTEII TINERETULUI

Joi, 17 decembrie, la **Cîmpina**, vineri, 18 decembrie, la **Ploiești**, simbătă, 19 decembrie, la **Tîrgoviște**, duminică, 20 decembrie, la **Brașov** — într-o nouă ediție — SERBĂRILE SCÎNTEII TINERETULUI. Vă invităm, dragi prieteni tineri, la o întîlnire cu arta autentică, la o întîlnire cu muzica (în expresiile ei cele mai diverse), cu poezia, dansul, cu sportul și voia bună.

Printre invitații noștri: actorii **George Mihăiță, Cornelia Oseciuc, Geo Costiniu, Gabriel Oseciuc**, soliștii de muzică populară **Florica Bradu** și **Gheorghe Popa** acompaniați de **orchestra Ansamblului artistic al U.T.C.**, solistele de muzică ușoară **Jeanina Matei** și **Mihaela Oancea**, grupul vocal-instrumental **Post-Scriptum**, soliștii de muzică tînără **Anda Călugăreanu, Mihaela Bustuchină, Benedict Popescu** și grupul folk **Poesis**, violonista **Simona Moise**, pianistul **Adrian Tomescu**, poeții **Lucian Avramescu** și **Dan Verona**, maestra sportului **Mihaela Tărnovean** cu gimnastică artistică. Pe teme sportive, **Cristian Țopescu** va purta vii și antrenante dialoguri cu publicul.

Vor fi lansate volumele **„Inventarul speranței"** (poezie) de **Nicolae Dan Fruntelată** și **„Între solstiții și echinocții"** (publicistică) de **Eugen Mihăescu**. Prezintă criticul și istoricul literar **Valeriu Răpeanu**, directorul Editurii Eminescu. În pauza spectacolelor, firește, autografe. De la autorii volumelor prezentate, dar și de la ceilalți invitați ai Serbărilor.

Aurel Paraschiv va vernisa expoziția de afiș militant **„Pentru pace pe pămîntul tinereții"**.

Biletele s-au pus în vînzare prin comitetele U.T.C. din întreprinderi, școli și instituții.

ÎN AVANPREMIERĂ, CU CÎȚIVA DINTRE INVITAȚII NOȘTRI

Florica Bradu:

PUBLICUL — MARELE NOSTRU PRIETEN

— Vorbiți-ne, Florica Bradu, despre dumneavoastră.

— *Nu-mi prea place să vorbesc despre mine. Vorbesc uneori cu mine.*

— Atunci vorbiți cu dumneavoastră despre cîntecul transilvan, îngăduindu-ne, în același timp, să tragem și noi cu urechea.

— *Ca toate cîntecele noastre românești, tărăgănatele ardelenești sînt foarte generoase. În plus sînt înnobilate de texte de-o frumusețe uneori stranie, purtînd un mesaj filosofic profund. Nu vi se pare simptomatic faptul că mulți dintre clasicii poeziei noastre — și nici poeții moderni nu-l ocolesc — s-au inspirat din folclor?*

— Mi se pare semnificativ faptul că Florica Bradu, de cînd o știm, de cînd o admirăm n-a adus altceva în fața publicului decît arta sa autentică. Cum se naște un cîntec?

— *Un cîntec nu iese în lume ușor, pe un drum simplu. Trebuie să știi să-l culegi — și folclorul nostru este inepuizabil pentru cel care știe să-l „citească" — și să ai răbdare să stai un timp cu el acasă. Aici trebuie decis Nu în pripă, ci cu profesionism. Selecția cîntecelor implică apoi gustul interpretului. N-am cîntat și nu voi cînta niciodată decît ceea ce simt că-mi place cu adevărat.*

— Sînteți singura solistă, după Maria Tănase, care și-a publicat repertoriul. Cartea „Cîntați fete horile" este semnată de profesoara Florica Bradu și cuprinde 108 cîntece. Mai este actuală?

— *Da. Numai că la ea ar trebui să mai adaug alte peste o sută de cîntece pe care le-am cules, le-am selectat din mult mai multe, le-am învățat și, da, le-am cîntat și le cînt.*

— Ați colindat, reprezentîndu-ne cu cinste, toată lumea...

— *...aproape toată lumea!*

— Ați luat în străinătate o serie de premii. Ați fost aleasă în Italia Mis Europa Primavera...

— *Vă rog! Sînt lauri mai semnificativi!*

— Cum sună, în lume, cîntecul Floricăi Bradu?

— *Sună așa cum îl știți. Numai că — și acesta este marele nostru cîștig — este receptat de oameni care nu ne înțeleg limba. Cîntecul biruie singur, prin mesajul de suflet pe care-l investim în el. E o victorie. Nu a mea, ci a noastră. Este, dacă vreți, cea mai mare bucurie a mea ca rămîncă.*

— De ce primiți cu bucurie, de fiecare dată, invitația participării la Serbările Scînteii tineretului? Sper să nu ne fi înșelat.

— *Nu, nu v-ați înșelat. Sînt spectacole deosebite, de înaltă ținută, într-o formulă pe care n-am întîlnit-o pînă acum la scara și amplitudinea aceasta. Ca mesageră a muzicii populare, mă bucur să întîlnesc un public tînăr, venit poate — este o bănuială — pentru alte numere din spectacol și nu pentru cîntecul popular. Este, de aceea, fiecare spectacol al Serbărilor un examen. Și cine știe dacă nu astfel cîștigăm publicul de mîine, chiar publicul muzicii populare.*

— Vă reamintesc că la Craiova, de pildă, acest public de care vă temeați v-a rechemat în repetate rînduri în scenă. Cu o frenezie și o căldură rare. Publicul de mîine este, iată, publicul de azi.

— *Publicul. Atît. El, marele nostru judecător. Și totuși — iată pentru ce merită să muncim — marele nostru prieten.*

L. PRAHOVEANU

Mihaela Tărnovean:

PLEDOARIE PENTRU GIMNASTICA ARTISTICĂ

PALMARES: **Vice-campioană balcanică în 1977, campioană națională în 1977 și locul II în Cupa Interviziunii etc.**

TURNEE: **Iugoslavia, Ungaria, Polonia, Cehoslovacia, Cuba, Israel, R.P.D. Coreeană, Grecia, R.F. Germania.**

— Sîntem întotdeauna încîntați de gimnastică. Știm însă destul de puține lucruri despre... gimnastica artistică Spune-ne cîte ceva despre acest sport (e sport, nu?!).

— *Gimnastica artistică se mai numește și gimnastică ritmică sportivă. Deci e sport și încă unul deosebit de frumos și în plină ascensiune. Gimnastica ritmică sportivă sau artistică se deosebește de gimnastica obișnuită prin aceea că se desfășoară numai la sol, iar în loc de binecunoscutele aparate apar obiecte. Ca o noutate pot spune că gimnastica ritmică sportivă a fost trecută în categoria sporturilor olimpice. Așa că la Olimpiada de la Los Angeles din 1984 sperăm să fim și noi prezenți și cu această disciplină.*

— Ar mai fi necesare niște explicații. Eu am văzut cîteva exerciții de gimnastică artistică și am rămas uimit: gimnasta „vrăjea" pur și simplu mingea. Era nemaipomenit!

— *Gimnastica ritmică sportivă sau artistică presupune trăirea mișcării și chiar o stare de poezie. Se apropie, din multe puncte de vedere, de balet. E un permanent „dialog" între gimnastă și obiectele pe care le mînuiește.*

— Ce vei prezenta la Serbările Scînteii tineretului? Te vor urmări mii de tineri.

— *Trei exerciții scurte fără elemente impuse. Primul e cu o minge, al doilea cu un cerc, al treilea cu o panglică.*

— Te-ai bucurat de invitația la Serbări...

— *Normal, Serbările creează posibilitatea ca foarte mulți tineri să ia cunoștință cu acest sport frumos, cu acest sport foarte potrivit pentru fete. Gimnastica artistică e un sport care înfrumusețează corpul, îl armonizează, îl odihnește. Cere multă muncă, dar merită.*

E. MIHĂESCU

Pentru o Europă unită, pentru un continent al păcii și colaborării rodnice între națiuni

„Noi, popoarele europene, trebuie să ne ridicăm cu toată hotărîrea și să spunem un NU categoric rachetelor cu rază medie de acțiune, bombei cu neutroni, oricăror arme nucleare! Să facem totul ca Europa să devină un continent al colaborării pașnice între toate statele, fără deosebire de orînduire socială, un continent liber de arma nucleară".

NICOLAE CEAUȘESCU

(Din cuvîntarea la marea adunare populară din Capitală consacrată dezarmării și păcii)

În capitolul rezervat analizei situației internaționale actuale din magistrala expunere a tovarășului Nicolae Ceaușescu la recenta Plenară a C.C. al P.C.R. străbat cu exemplară putere de convingere elementele definitorii ale unei politici de un umanism profund, deschise, prin concretețe, prin participare creatoare, prin angajare, către problemele majore ale lumii contemporane. Ne este oferită astfel o imagine de o rigoare științifică remarcabilă a contextului mondial, caracterizat prin accentuarea crizei economice ca fenomen la scară planetară ce a determinat, implicit, noile dimensiuni ale crizei moral-politice a imperialismului — intensificarea acțiunilor pentru reimpărțirea zonelor de influență, escalada înarmărilor, cu prioritate a celor nucleare, întreținerea unor focare de conflict militar etc. Tendințe în opoziție din ce în ce mai manifestă cu creșterea gradului de conștientizare a popoarelor, a opiniei publice în ansamblu, care devine tot mai pregnant un factor de influențare în plan politic, pronunțîndu-se ferm pentru lichidarea politicii imperialiste de forță și dictat, a dominației coloniale, pentru dezvoltarea independentă și suverană a fiecărui stat, pentru concentrarea tuturor eforturilor în vederea creării unui climat stabil de pace și colaborare.

În acest context se impune cu forța evidenței faptul că unica alternativă pentru realizarea dezideratelor esențiale ale popoarelor — dezarmarea, pacea, dezvoltarea — o reprezintă voința susținută tot mai puternic de mase, de forțele antiimperialiste, progresiste, de a se relua și continua procesul destinderii, de a se transfera orice probleme aflate în litigiu de pe cîmpurile de luptă la masa tratativelor, de a se înregistra pași concreți în promovarea unei politici noi, democratice, bazată pe principiile egalității în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc.

Iar nucleul, spațiul de lansare al unei asemenea politici trebuie să-l constituie în mod firesc „bătrînul continent". Europa, a cărei istorie este încărcată de trista faimă de a fi fost detonatorul și principalul teatru de desfășurare a celor două conflagrații mondiale. Ca în atîtea alte prilejuri, secretarul general al partidului nostru subliniază și în recenta expunere că popoarele, guvernele, toate forțele progresiste au datoria de a acționa pentru realizarea unui front unit, în vederea creării stării indispensabile unei evoluții firești pe calea progresului și colaborării pe continentul nostru — **starea de pace.** Înțeleasă și abordată ca un proces complex, dar unitar, această „stare de pace" vizează, în primul rînd, etapa dezarmării, în cadrul unui program coerent și asumat de către toate statele. Un program care să ducă apoi la construirea încrederii, a unor relații de colaborare bazate pe principii ferme, care să respecte independența și interesele fiecărei națiuni.

„Sintem deosebit de îngrijorați de situația gravă creată în Europa ca urmare a acumulării unor uriașe cantități de armament, îndeosebi nuclear, a hotărîrii de amplasare și dezvoltare a rachetelor cu rază medie de acțiune, de producere a bombei cu neutroni ce urmează a fi amplasată tot pe continentul nostru" — spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu în expunerea la Plenara C.C. al P.C.R. — pentru a concluziona printr-o frază ce exprimă la modul suprem dorința popoarelor unui continent care a fost și trebuie să rămînă o vatră a civilizației umane și nu un înspăimîntător deșert atomic: **„Europa are nevoie nu de rachete nucleare, fie ele cu rază medie, cu rază mică sau cu rază mare de acțiune; interesul vital al popoarelor de pe continent, apărarea existenței lor impun să nu existe nici un fel de rachete și armamente nucleare în Europa... După ce vor cădea bombele atomice va fi prea tîrziu. Atunci nu va mai avea cine să-i judece pe vinovați. Nu vor mai exista nici vinovații, nici judecătorii! Acum să acționăm uniți pentru salvarea omenirii de războiul atomic, pentru a apăra viața pe planeta noastră!".**

Este un apel ce capătă o înaltă îndreptățire prin propunerile concrete, prin activitatea susținută și consecventă pe care România socialistă, prin glasul președintelui său, recunoscut pe toate meridianele planetei ca un strălucit arhitect al păcii, le-a desfășurat în acești ani pe arena internațională, în cadrul unor forumuri sau reuniuni consacrate dezbaterii problemelor cardinale ale umanității, în întreaga sa politică. Țara noastră s-a pronunțat și se pronunță pentru crearea unor zone denuclearizate în Europa, pentru transformarea Balcanilor într-un teritoriu al unor relații noi, de prietenie și colaborare între state, pentru a nu se amplasa aici rachete și armamente nucleare. În egală măsură, forumului pentru cooperare și securitate europeană trebuie să i se asigure continuitatea — România s-a oferit să găzduiască desfășurarea următoarei reuniuni europene la București —, în prezent fiind necesară concentrarea tuturor eforturilor pentru ca reuniunea de la Madrid să se încheie cu rezultate cît mai bune, cît mai palpabile. Europa, lumea întreagă nu pot să facă nici o clipă abstracție de o dureroasă realitate statistică: **„Trei pătrimi din fondurile globale de 500 miliarde dolari afectați în 1980 scopurilor militare la scară mondială revin statelor semnatare ale Actului final de la Helsinki. Aceste state întrețin peste 50 la sută din efectivele militare ale globului, 70 la sută din numărul total de tancuri, 62 la sută din avioanele de război".**

Cu atît mai mult se cere — popoarele o cer, interesele strîngente ale păcii o cer — ca astfel de acțiuni să fie concertate și, în același timp, să se realizeze toate condițiile pentru convocarea unei conferințe de dezarmare și încredere în Europa, pentru dezvoltarea colaborării economice, tehnico-științifice și culturale între toate statele continentului. Sînt toate aceste obiective concrete care presupun în ansamblu realizarea unei unități de acțiune la nivel european, în condițiile respectării orînduirilor sociale și a independenței fiecărei țări, ale statuării unei colaborări egale între state, militindu-se pentru depășirea împărțirii continentului în blocuri militare și grupări economice opuse.

Țara noastră urmărește cu interes deosebit toate inițiativele menite să impulsioneze procesul de pace, restaurarea climatului de încredere și securitate în Europa și în întreaga lume. În acest sens, secretarul general al P.C.R., tovarășul Nicolae Ceaușescu, în ampla expunere la Plenara C.C. al P.C.R. a salutat începerea negocierilor de la Geneva între Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii, în legătură cu oprirea amplasării și retragerea rachetelor cu rază medie de acțiune. A fost salutată, de asemenea, declarația recentă făcută la Bonn de secretarul general al C.C. al P.C.U.S., tovarășul Leonid Brejnev, cu privire la realizarea unui acord pentru eliberarea Europei de arma nucleară și cu rază medie de acțiune și tactică. A fost apreciată ca un element pozitiv declarația președintelui S.U.A. în legătură cu posibilitatea anulării amplasării de noi rachete pe continentul european și a reducerii în domeniul armelor nucleare strategice. Sînt fapte ce trebuie privite — așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu — dincolo de deosebirile esențiale de poziții — ca punînd în lumină dorința de a se ajunge la înțelegeri care să ducă la calea eliminării armei atomice de pe teritoriul continentului. Dar, totodată, este imperios necesar în această etapă ca toate statele Europei — direct și vital interesate — să-și asume responsabilități sporite, să participe direct la dezbaterea și soluționarea acestei probleme.

Trecînd din nou în revistă setul de propuneri concrete ale țării noastre pentru dosarul dezarmării — înghețarea cheltuielilor militare la nivelul anului 1981 și reducerea acestora în următorii ani, cu cel puțin 10 la sută; reducerea armamentelor, în primul rînd a celor nucleare, a efectivelor militare; renunțarea la demonstrațiile de forță la granițele altor state; întreprinderea de măsuri concrete în direcția întăririi încrederii reciproce — președintele României socialiste a dat o înaltă apreciere marilor manifestații pentru pace desfășurate în întreaga lume, factor determinant pentru depășirea stărilor de inerție din viața internațională, pentru abordarea constructivă a acestei probleme arzătoare a contemporaneității. O problemă cu o puternică rezonanță în conștiința poporului român, a tineretului României, care a dat, prin șirul de ample manifestări în care s-a exprimat practic voința unanimă a unei națiuni, măsura deplină a angajării și responsabilității sale, a vocației și opțiunii sale decisive, probate de o întreagă istorie, în favoarea păcii, a progresului, a prieteniei cu toate popoarele lumii.

Recentele documente aduse la cunoștința opiniei publice — Apelul Frontului Democrației și Unității Socialiste, Apelul tineretului român, Apelul Marii Adunări Naționale către parlamentele, guvernele și popoarele țărilor europene, ale Statelor Unite ale Americii și Canadei, mesajele adresate, din împuternicirea Marii Adunări Naționale, de tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășului Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., și președintelui Statelor Unite ale Americii, Ronald Reagan, celorlalți șefi ai statelor semnatare ale Actului final al C.S.C.E. — se înscriu într-o veritabilă Cartă românească a păcii, prin care patria noastră se definește plenar ca o țară a păcii, înțelegerii și colaborării între națiuni, ca o țară a încrederii în viitorul de civilizație și progres al Europei și al lumii.

DOINA FRUNTELATĂ

DE PESTE HOTARE

STIRI · NOTE · COMENTARII · STIRI · NOTE · COMENTARII · STIRI · NOTE · COMENTARII

NAȚIUNILE UNITE

Adoptarea unei rezoluții privind Anul internațional al persoanelor handicapate

NAȚIUNILE UNITE 13 (Agerpres). — Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat prin consens o rezoluție propusă de 43 de state, printre care și România, privind Anul internațional al persoanelor handicapate. Această inițiativă — la care țara noastră a fost asociată încă de la lansarea ei — are ca obiect îmbunătățirea cooperării internaționale în vederea promovării dreptului persoanelor handicapate de a participa plenar la viața socială, la dezvoltarea țărilor în care trăiesc și de a se bucura de condiții de viață egale cu cele ale celorlalți cetățeni.

În rezoluția adoptată se subliniază necesitatea ca toate statele să depună eforturi în vederea consolidării și a fructificării rezultatelor Anului internațional al persoanelor handicapate, pentru prevenirea invalidității, reabilitarea și deplina integrare în societate a persoanelor handicapate.

Statele sînt, de asemenea, invitate să prezinte rapoarte cu privire la punerea în aplicare a planului de acțiune pentru Anul internațional al persoanelor handicapate și să elaboreze programe naționale de acțiune pe termen lung, în acest domeniu, pe baza experienței lor specifice.

O.N.U. și instituțiile specializate sînt solicitate să-și aducă o contribuție mai mare la promovarea cooperării și coordonarea activităților legate de îmbunătățirea situației persoanelor handicapate în întreaga lume.

Noi și puternice demonstrații în favoarea păcii și dezarmării

STOCKHOLM 13 (Agerpres). — Aproximativ 100 000 de persoane au demonstrat pe străzile Stockholmului. Pe pancartele lor erau înscrise „Zonă liberă a armei nucleare în regiunea nordică" și „Dezarmarea să înceapă acum" — informează agenția națională suedeză de presă T.T. Importante demonstrații pentru pace, dezarmare — organizate de diverse grupări de luptă pentru pace — au avut loc și în alte 18 localități din întreaga țară, precizează agenția suedeză, menționînd că manifestanții s-au pronunțat unanim împotriva imensului pericol pe care îl reprezintă armele nucleare.

BERLINUL OCCIDENTAL 13 (Agerpres). — Peste zece mii de persoane au organizat în Berlinul occidental o manifestație pentru pace și dezarmare. S-a exprimat protestul împotriva planurilor N.A.T.O. de a amplasa noi rachete nucleare cu rază medie de acțiune în Europa occidentală, precum și împotriva hotărîrii Administrației americane de a trece la producerea și stocarea bombei cu neutroni. Manifestația a avut loc la chemarea partidelor democratice, a organizațiilor de sindicat, de tineret și femei din Berlinul occidental.

TOKIO 13 (Agerpres). — O demonstrație antinucleară a avut loc în Japonia, cu prilejul sosirii portavionului american „Midway" în portul nipon Sabebo. Portavionul „Midway" reprezintă pentru organizațiile japoneze ce militează pentru pace simbolul prezenței în apele teritoriale a navelor militare americane purtătoare de arme nucleare, care violează politica nenucleară a Japoniei — relevă agenția U.P.I.

BASEL 13 (Agerpres). — Peste 1 500 de persoane, în majoritate tineri, au manifestat la Basel în sprijinul păcii, pentru oprirea cursei înarmărilor. Demonstranții purtau pancarte chemînd la luptă împotriva militarismului și a armamentului, mai ales a celui nuclear.

O amplă manifestație antirăzboinică, reunind circa 30 000 de participanți, a avut loc și în capitala Elveției, orașul Berna — relevă France Presse.

Disensiuni în cadrul C.E.E. și N.A.T.O.

BRUXELLES 13 (Agerpres). — O nouă sesiune a Consiliului Ministerial al C.E.E., programată să se desfășoare luni și marți la Londra, este consacrată deblocării spinosului dosar al preconizatei reforme comunitare, relevă agenția France Presse. Așadar, după ce șefii de stat au eșuat în zilele de 26 și 27 noiembrie să ajungă la un acord asupra problemei reformei C.E.E., aceasta a fost retransferată miniștrilor de externe. Reforma vizează, în special, politica agricolă și bugetul comunitar, instituții foarte criticate, mai ales de către Marea Britanie și R.F.G.

Miniștrii de externe au mai avut o întîlnire la Bruxelles consacrată aceleiași probleme, dar s-au despărțit fără să fi înregistrat cel mai mic pas în direcția soluționării problemelor în dezbatere. Mai mult, ei s-au declarat încă de atunci pesimiști asupra șanselor unui succes la întîlnirea ce va avea loc în capitala britanică, luni și marți, — scrie agenția citată. Eșecul în ce privește soluționarea dosarului reformei comunitare determină întîrzierea adoptării de către Comisia C.E.E. a prețurilor agricole comune care trebuie să intre în vigoare la 1 aprilie, pentru campania 1982—1983. Anumiți experți se tem că Marea Britanie ar putea bloca din nou fixarea viitoarelor prețuri agricole, așa cum a procedat și în 1980, pentru a obține reducerea contribuției sale la bugetul C.E.E.

BRUXELLES 13 (Agerpres). — Discuțiile privind relațiile economice dintre Piața comună și Statele Unite, deschise vineri, la Bruxelles, printr-o întrevedere între secretarul de stat american, Alexander Haig, și președintele Comisiei C.E.E., Gaston Thorn, s-au încheiat fără rezultate concrete, subliniază, într-o relatare, agenția France Presse. Consultările au avut drept principal obiect examinarea diferendelor comerciale îndeosebi cu privire la exporturile de oțel și produse agricole vest-europene către S.U.A.

Directorul general pentru relații externe al Comisiei C.E.E., Roy Denman, a anunțat că membrii Comisiei Pieței comune se vor deplasa, în luna februarie a anului viitor, la Washington, pentru a continua discuțiile inițiate acum la Bruxelles. Roy Denman a recunoscut că relațiile C.E.E.-S.U.A. vor continua să fie afectate de criza economică în primul semestru al anului viitor și și-a exprimat speranța că redresarea prevăzută pentru a doua jumătate a lui 1982 va aduce o ameliorare a acestor relații.

● DUPĂ CUM s-a făcut cunoscut la Roma, numărul muncitorilor italieni aflați în situația de șomaj tehnic s-a triplat comparativ cu anul precedent. În prezent, precizează agenția France Presse, 300 000 de italieni se află în stare de șomaj tehnic pînă la sfîrșitul anului. În cursul acestui an, circa 170 000 de salariați au fost afectați de starea de șomaj tehnic „extraordinar", a cărei durată este, în general, de un an, dar care, în anumite cazuri, nu are nici o limită fixată.

Prezențe românești

Seară culturală la New York

În cadrul manifestărilor culturale dedicate României, la 11 decembrie a.c., Biblioteca română și „Etnic Art Center" din New York au organizat o seară culturală românească, cu participarea Ansamblului artistic „Maramureșul".

Publicul prezent a ovaționat îndelung evoluția artiștilor români, a exprimat calde cuvinte de apreciere la adresa folclorului românesc, a perenității tradiției cultural-artistice a poporului român.

Omagiu lui George Enescu

Asociația culturală Belgia-România a marcat importantul eveniment al vieții muzicale românești și internaționale — aniversarea centenarului nașterii lui George Enescu. Au fost prezentate expoziția George Enescu și un film dedicat vieții acestuia.

Au luat cuvîntul președintele asociației, Jos Van Eynde, ministru de stat, care a subliniat mesajul de pace al operei enesciene, și secretarul general al asociației, Simone Somville, care a prezentat cîteva dintre operele marelui compozitor.

Au participat membri ai Comitetului executiv al asociației, secretari regionali, senatori, oameni de cultură belgieni, un numeros public.

A fost prezent ambasadorul României în Belgia, Iulian Văcărel.

MAPUTO

Încheierea Plenarei C.C. al Frelimo

MAPUTO 13 (Agerpres). — La Maputo s-au încheiat lucrările celei de-a 9-a plenare a Comitetului Central al Partidului FRELIMO. Delegații au dezbătut planul dezvoltării economice și sociale și bugetul de stat pe anul 1982. Într-o rezoluție adoptată în aceste probleme se arată că planul și bugetul de stat reflectă linia strategică a FRELIMO, vizînd lichidarea înapoierii și pregătirea bazelor pentru edificarea societății socialiste în Republica Populară Mozambic.

Au fost examinate, totodată, probleme legate de perfecționarea sistemului național de învățămînt, recomandîndu-se forului legislativ suprem să aprobe proiectele propuse de plenară în acest domeniu.

În cadrul pregătirilor pentru cel de-al IV-lea Congres al partidului, s-a adoptat hotărîrea ca la începutul anului viitor să fie convocată Conferința națională a FRELIMO.

POLONIA

Măsuri pentru normalizarea situației și instaurarea ordinii și disciplinei

● Prin decret al Consiliului de Stat a fost constituit Consiliul militar pentru salvare națională și a fost instituită starea de asediu ● Declarația radiodifuzată a premierului W. Jaruzelski

VARȘOVIA 13 (Agerpres). — După cum comunică agenția poloneză de presă P.A.P., luînd cuvîntul la posturile de radio, în dimineața zilei de 13 decembrie, generalul de armată W. Jaruzelski, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., președintele Consiliului de Miniștri și ministru al apărării naționale al R.P. Polone, a anunțat că în legătură cu agravarea situației politice din țară, prin decret al Consiliului de Stat al R.P. Polone, potrivit Constituției, s-a instituit starea de asediu pe întreg teritoriul Poloniei.

W. Jaruzelski a arătat că a fost creat Consiliul militar pentru salvare națională care are sarcina unică de a mentine ordinea de drept în stat, de a crea garanții care să facă posibilă restabilirea ordinii și disciplinei.

În toate verigile conducerii de stat, precum și în unele unități economice au fost numiți comisari militari împuterniciți să controleze activitatea organelor administrației de stat.

Subliniind că „apelarea la ajutorul armatei trebuie să aibă și are doar un caracter temporar, extraordinar", W. Jaruzelski a menționat că în procesul de edificare a unei Polonii noi un rol deosebit revine partidului, membrilor săi.

Tot în cursul zilei de duminică a fost radiodifuzată, Proclamația Consiliului militar pentru salvare națională, care precizează că în condițiile unor pregătiri deja fățișe pentru o lovitură reacționară, amenințării cu teroarea, acesta este decis să asigure liniștea internă, ordinea și securitatea populației și a țării, să asigure funcționarea normală a administrației și a economiei. În proclamație se menționează că s-au luat măsuri pentru aprovizionarea corespunzătoare a populației, împotriva speculei și a infracțiunilor de orice fel: cei ce se vor face vinovați vor fi judecați după o procedură specială.

Proclamația relevă că toate tratatele și înțelegerile internaționale încheiate de R.P. Polonă rămîn în vigoare.

În perioada stării de asediu se interzic orice adunări, marșuri și manifestații publice. S-a suspendat temporar activitatea sindicatelor. Începînd de la 13 decembrie a fost suspendat traficul la punctele de trecere a frontierelor R.P. Polone, iar pe timpul nopții s-au introdus restricții de circulație.

Din ordinul Consiliului militar pentru salvare națională, în numele intereselor naționale, a fost izolat preventiv un grup de persoane care amenință securitatea statului; în acest grup se află activiști extremiști ai sindicatului „Solidaritatea" și ai unor organizații antiguvernamentale ilegale. Au fost izolate, totodată, persoane care poartă răspunderea nemijlocită pentru erorile săvîrșite în anii '70.

„Consiliul militar pentru salvare națională — se arată în Proclamația difuzată de acesta — dorește și intenționează să elimine pericolul decăderii statului și al pierderii suveranității sale, să accelereze ieșirea din criză, să ușureze greutățile ce împovărează condițiile de viață ale tuturor cetățenilor. Polonia are nevoie, în primul rînd, de muncă mai intensă productivă, de inițiativă cetățenească amplă și generalizată. Este nevoie de liniște. Pentru poporul polonez a sosit momentul istoric și cea din urmă șansă de a-și face ordine în propria casă cu propriile sale forte" — se arată în încheierea Proclamației.

Condamnare a actelor agresive ale R.S.A. împotriva statelor africane vecine

LUSAKA 13 (Agerpres). — La Lusaka s-au încheiat convorbirile dintre președintele Zambiei, David Kenneth Kaunda, și președintele Republicii Populare Angola, José Edouardo dos Santos, care a făcut o vizită oficială în capitala zambiană. Cei doi șefi de stat au examinat situația din Africa australă, ca urmare a actelor de agresiune permanente ale regimului rasist de la Pretoria împotriva țărilor din „prima linie". S-a relevat că prin politica sa agresivă guvernul minoritar din R.S.A. încearcă să destabilizeze situația din țările africane independente, să le determine să nu mai sprijine lupta dreaptă a poporului din Namibia pentru libertate și independență, luptă condusă de Organizația Poporului din Africa de Sud-Vest (S.W.A.P.O.).

Condamnînd acțiunile regimului rasist din R.S.A., cei doi președinți au reafirmat hotărîrea țărilor lor de a sprijini S.W.A.P.O., de a acționa în vederea urgentării accesului la independență al Namibiei.

MAPUTO 13 (Agerpres). — Agenția mozambicană de presă A.I.M. a anunțat că Mozambicul deține dovezi care demonstrează implicarea Republicii Sud-Africane în planificarea și desfășurarea de activități antiguvernamentale și de sabotaj pe teritoriul său. Printre aceste dovezi se numără și un plan de acțiune pentru anul 1981 elaborat în R.S.A., care prevede organizarea de acțiuni de sabotaj împotriva principalelor artere rutiere în zonele din centrul Mozambicului, împotriva conductei petroliere Beira-Umtali și a căilor de legătură feroviară între porturile mozambicane și Republica Zimbabwe.

PE SCURT

● REGELE HUSSEIN al Iordaniei a primit-o, la Amman, pe Simone Veil, președintele Parlamentului (vest-)european, cu care a avut convorbiri asupra problemei palestiniene — informează agenția France Presse, referindu-se la surse oficiale din capitala iordaniană. Simone Veil a avut, de asemenea, convorbiri cu alte oficialități din Iordania.

S.U.A.: CRIZA ÎN INDUSTRIA AUTOMOBILULUI

Sporirea numărului de concedieri relevă accentuarea crizei în industria automobilului din S.U.A. Potrivit statisticilor publicate la Detroit, în industria americană a automobilului numărul concedierilor permanente a ajuns, în prezent, la 211 000, depășind nivelul record de 200 000, atins la sfîrșitul săptămînii care s-a încheiat la 13 octombrie 1980. Se menționează că, în plus, alți 45 700 muncitori sînt concediați temporar.

INDIA: RAVAGIILE CICLONULUI

La Calcutta s-a anunțat ieri că ciclonul care s-a abătut joi și vineri asupra unor zone din statul indian Bengalul de Vest a provocat, potrivit unui bilanț provizoriu, moartea a peste 50 de persoane. Totodată, se apreciază că vor fi necesare fonduri de circa 25 milioane dolari pentru repararea instalațiilor portuare și a digurilor de protecție avariate de uragan, în special în regiunea Sunderban, în apropierea Golfului Bengal.

● GUVERNATORUL civil al Madridului a condamnat mișcarea neonazistă spaniolă ce se intitulează „Frontul tinereții" la o amendă de 500 000 pesetas pentru provocarea de dezordini în capitala țării — informează agenția France Presse.

● REUNIUNEA MINISTERIALĂ a Organizației arabe a resurselor miniere, din care fac parte 13 țări arabe, a decis, la Abu Dhabi, întocmirea unei hărți geologice și miniere a lumii arabe — informează agenția France Presse, citînd agenția Emiratelor Arabe Unite. Reuniunea a adoptat, de asemenea, alte două proiecte, privind dezvoltarea școlii miniere din Rabat și crearea unui institut arab al minelor în Iordania.

CANADA: FALIMENTE ÎN LANȚ

Aproximativ 800 de firme canadiene au dat faliment în luna noiembrie anul acesta, se arată în statisticile oficiale publicate la Ottawa. Comparativ cu aceeași perioadă a anului trecut, numărul falimentelor a înregistrat o creștere de aproape 50 la sută.

● ÎNTR-UN INTERVIU televizat, ministrul kuweitian al petrolului, șeic Ali Al Khalifa Al Sabah, a făcut cunoscut că prospecțiunile geologice întreprinse în ultimii ani au dus la descoperirea unor mari zăcăminte petrolifere. Datorită acestora — a spus el — țara dispune actualmente de rezerve suficiente pentru cel puțin 250 de ani.

● *MARELE PREMIU al celui de-al 5-lea „Festival al filmelor de aventuri trăite", desfășurat în localitatea La Plagne, în Franța, a revenit peliculei „South with Shackelton", cu o durată de proiectare de 30 minute, realizată în 1981 pe baza unor filmări efectuate în anii 1914—1916. Filmul prezintă cea de-a doua tentativă a britanicului Ernest Shackelton de a ajunge la Polul Sud. Pelicula originală a fost găsită cu cîțiva ani în urmă la Londra, în arhivele de la „Royal Geographic Society".*

Expediția despre care este vorba a durat circa doi ani și a cunoscut mari dificultăți, între care imobilizarea timp de șase luni, în banchiza antarctică, a navei care o transporta. În cele din urmă însă, toți membrii expediției au revenit cu bine în Marea Britanie.

„Președintele Nicolae Ceaușescu acționează cu consecvență pentru edificarea securității în Europa, pentru asigurarea păcii în lume"

Poziția României, a președintelui Nicolae Ceaușescu în probleme majore ale contemporaneității, relațiile de strînsă cooperare cu alte state, promovate de țara noastră rețin atenția unor organe de presă din străinătate, care evidențiază principialitatea, consecvența politicii externe românești, rolul hotărîtor al secretarului general al partidului în elaborarea și traducerea ei în viață.

Presa internațională consacră ample comentarii inițiativelor românești vizînd soluționarea marilor probleme ale lumii contemporane

În articolul intitulat „România și Conferința pentru securitate și cooperare în Europa — Bucureștiul, purtătorul de cuvînt al țărilor mici", revista lunară vest-germană „WISSENSCHAFTLICHER DIENST FÜR SÜDOSTEUROPA" prezintă pe larg poziția României, a președintelui Nicolae Ceaușescu în problemele securității europene, subliniind: „Din momentul alegerii sale, la cel de-al IX-lea Congres al P.C.R., în funcția de secretar general al partidului, președintele Nicolae Ceaușescu s-a declarat în favoarea dezvoltării unui sistem de securitate mondial care să fie viabil și a pus acest principiu în centrul politicii sale externe. În cei peste 16 ani care au trecut, el nu a pierdut aproape nici un prilej pentru a-și exprima concepția cu privire la modul cum ar trebui să arate un asemenea sistem. El a acționat cu consecvență în spiritul acestor principii atunci cînd a depus eforturi pentru aplanarea mai multor conflicte ce amenințau pacea mondială".

Subliniind că „poziția președintelui Nicolae Ceaușescu față de problematica securității se caracterizează printr-o consecvență remarcabilă", revista redă ample extrase din rapoarte și cuvîntări ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, din alte documente de partid și de stat, din articole de presă, care pun în lumină inițiativele și acțiunile românești în scopul edificării securității și cooperării pe continentul european, hotărîrea fermă a țării noastre de a nu precupeți nici un efort în lupta pentru cauza păcii, pentru crearea unui climat de deplină înțelegere între toate popoarele și statele din Europa, de a milita în continuare, cu consecvență, pentru înfăptuirea principiilor cuprinse în Actul final de la Helsinki.

Sub titlul „România — o intensificare puternică a cooperării cu lumea a treia", ziarul „AL BAYANE" din Maroc a publicat un amplu articol, în care arată: „Pentru România, cooperarea economică între țările în curs de dezvoltare reprezintă o componentă importantă a noii ordini economice internaționale. Lărgirea și diversificarea cooperării economice, tehnice și științifice între aceste state au, de asemenea, o importanță politică, prin aceea că ele contribuie la întărirea solidarității și unității de acțiune a țărilor în curs de dezvoltare, la afirmarea și manifestarea plenară pe plan internațional a identității lor și a entității lor naționale, la promovarea aspirațiilor lor spre o lume mai justă și mai bună".

„Președintele Nicolae Ceaușescu, se relevă în continuare, consideră că instituirea unor relații reciproc avantajoase între țările în curs de dezvoltare este expresia solidarității în lupta comună pentru dezvoltarea economică și socială independentă a fiecărui popor, pentru promovarea unei politici de egalitate și respect între națiuni, de echitate deplină, pentru abolirea vechii politici imperialiste de dominație și opresiune".

Articolul prezintă dinamica relațiilor României cu țările în curs de dezvoltare și încheie afirmînd că „admiterea României în Grupul celor 77 a reprezentat recunoașterea de jure a solidarității și amplelor relații de colaborare stabilite între România și țările în curs de dezvoltare".

Revista grecească „ELEFTHERA" a publicat articolul „Relațiile eleno-române", în care subliniază, între altele: „Legăturile tradiționale de prietenie, bună vecinătate și colaborare fructuoasă dintre România și Grecia, cu îndelungate tradiții istorice, au dobîndit în ultimii ani noi dimensiuni și s-au dezvoltat corespunzător intereselor fundamentale ale celor două țări și popoare". „În evoluția lor ascendentă, o importanță primordială au avut-o contactele și convorbirile la nivel înalt prilejuite de vizita președintelui Nicolae Ceaușescu, în martie 1976, în Grecia, și de vizitele efectuate în România de Constantin Karamanlis, în 1975, ca prim-ministru, și, în 1980, ca președinte al republicii.

Dealtfel, cu prilejul ultimei vizite, s-a reafirmat deplinul atașament al celor două state față de ideile și principiile înscrise în «Declarația solemnă comună», semnată, în mai 1975, la București, și care își păstrează în întregime valoarea și actualitatea.

Evoluția neîntrerupt ascendentă a relațiilor bilaterale româno-elene pe multiple planuri este deosebit de evidentă în ceea ce privește schimburile comerciale și cooperarea economică dintre cele două țări" — relevă publicația.

(Agerpres)

de toate

Înghesuială pe... Everest?

În cursul anului viitor, potrivit înțelegerilor realizate pînă acum, 18 expediții străine de alpiniști vor fi organizate de pe teritoriul Chinei pentru escaladarea unor piscuri ale muntelui Himalaya, informează agenția China Nouă. O parte a echipelor de alpiniști și-au anunțat intenția de a urca pe vîrful de munte cel mai înalt din lume Qomolangma (Everest), aflat la o altitudine de 8 848 metri.

Gorile „talentate"

Penny Petersson, profesor la Universitatea Stanford, încearcă să stabilească dacă maimuțele pot fi învățate să vorbească... ca oamenii. Experiențele au început în urmă cu zece ani, cu două gorile. Cea mai talentată este femela „Coco", care înțelege aproximativ 1 500 de cuvinte și le poate reda în limbajul surdomuților, însoțind gesturile cu anumite sunete specifice. „Michael" este mai puțin talentat și are „bagajul de cuvinte" mai redus.

În timpul experienței a ieșit la iveală un amănunt interesant și cu totul neașteptat: ambele maimuțe manifestă „talent" pentru desen și reușesc să execute copii destul de reușite de pe unele tablouri mai simple. Ambele gorile disting 64 de nuanțe de culori.

Numai Sol și Eol...

Specialiștii brazilieni au amenajat satul Carauro din statul Pernambuco astfel încît singurele surse de energie să fie aici Soarele sau vîntul. Aceste surse sînt folosite în prezent pentru încălzire, pentru ventilație, pentru iluminat și pentru alte necesități menajere. Valoarea întregii lucrări este de 165 milioane cruzeiros, dar costul ridicat este legat de caracterul experimental al instalațiilor. Scopul testului este de a aprecia în ce măsură Soarele și vîntul pot înlocui pe scară largă celelalte surse de energie în zona respectivă a Braziliei și ar permite trecerea la producția industrială a instalațiilor respective.

Rechini inofensivi?

Biologul cubanez Dario Ghitarta a consacrat cea mai mare parte a activității sale științifice studiului rechinilor. El afirmă că, în ciuda părerii aproape unanime, nu toți rechinii sînt vorace și că majoritatea acestora nu prezintă nici un pericol pentru oameni. În total, precizează cercetătorul, există aproximativ 250 de specii de rechini, dar numai o mică parte sînt periculoși. În sprijinul afirmației sale, Ghitarta arată că, în ciuda faptului că apele din jurul Cubei sînt pline de rechini, din anul 1959 și pînă în prezent este înregistrat doar un singur caz cînd aceștia au atacat un om. Opozanții cercetătorului declară însă că nu au fost cunoscute alte cazuri, deoarece victimele nu au mai reușit să anunțe pe nimeni că au fost... mîncate de rechini.

4 secole de precizie

În turnul bisericii din localitatea Stendhal din R.D.G. se află instalat un ceas astronomic, care, în ciuda vîrstei sale de 400 de ani, arată și astăzi ora exactă cu mare precizie. Ceasul indică, de asemenea, luna, înălțimea Soarelui deasupra orizontului, fazele Lunii. Pe lîngă cadran, ceasul mai are un inel cu semnele zodiacului. Greutatea mecanismului acestui ceas original este de 65 kilograme, iar lungimea pendulului de aproximativ 3,5 metri.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii, Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".
Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O. Box 136—137, telex 11326 București, str. 13 Decembrie nr. 3.

40 362